

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzechowej 1
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelniczego Nr. 136-8
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redakcja: naczelnik przykazuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Reklamy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty uwidoczniona na ostatniej stronie.

Samolot polski uległ katastrofie nad Syberją

Kpt. Lewoniewski zginął, ppłk. Filipowicz ocalał

(!) Moskwa, 12. 9. (PAT). Wedle wiadomości, otrzymanych przez komisariat spraw zagranicznych w Moskwie, samolot polski uległ katastrofie w pobliżu miasta Czeboksary, 90 klm. na zachód od Kazania, stolicy Czuwaskiej Republiki Autonomicznej. Lotnik, prowadzący samolot, przypuszczalnie Lewoniewski, jest ciężko ranny. Drugi lotnik prawdopodobnie Filipowicz wyskoczył ze spadochronem i ocalał. Katastrofa nastąpiła dziś rano. Z Moskwy wyleciał samolot na miejsce katastrofy. Bliższe szczegóły i powód katastrofy są obecnie wyjaśniane.

(!) Warszawa, 12. 9. (PAT). Według otrzymanych przez poselstwo sowieckie w Warszawie wiadomości, katastrofa samolotu polskiego nastąpiła

dziś o godz. 8.20 rano. Samolot rozbity. Kpt. Lewoniewski ranny. Płk. Filipowicz, który wyskoczył z samolotu przy użyciu spadochronu ocalał. Natychmiast po katastrofie władze sowieckie wysłały na miejsce wypadku pomoc lekarską i techniczną. Dziś o godz. 16 według czasu moskiewskiego na miejsce katastrofy udaje się specjalnym samolotem sekretarz poselstwa polskiego w Moskwie Stanisław Zabiełło.

Moskwa, 12. 9. PAT. Według wiadomości, otrzymanych w Moskwie w godzinach popołudniowych, kapitan Lewoniewski, pilot samolotu PZL 19, zmarł na skutek obrażeń, odniesionych w katastrofie pod Czeboksary.

8 osób zginęło w katastrofie samolotu komunikacyjnego

Wiedeń, 12. 9. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Lublany: Dziś o godzinie 6 rano wydarzyła się w pobliżu Lublany straszna katastrofa samolotowa na linii lotniczej Lublana-Susak, otwartej przed 14 dniami. W pobliżu

Lublany spadł samolot komunikacyjny z 6 podróżnymi, pilotem i mechanikiem. Samolot uderzył o mur zakładu dla obłąkanych i roztrzaskał się na 2 części. Wszystkie 8 osób zostały zabite.

Zaostrzony bojkot antyniemiecki w Stanach Zjednoczonych

Londyn, 12. 9. ZAT. Z Nowego Yorku donoszą, że w odbytej w tych dniach konferencji dla rozszerzenia antyniemieckiego ruchu bojkotowego wzięło udział przeszło 100 wybitnych przywódców żydowskich i nieżydowskich. Konferencja pod przewodnictwem adw. Untermayera uchwaliła bojkotować nie tylko towar niemiecki, lecz również firmy amerykańskie, które importują lub pośredniczą w przywozie towarów niemieckich do Stanów

Zjednoczonych. Postanowiono również zaprosić do udziału w akcji bojkotowej te organizacje amerykańskie, które sprzyjają temu ruchowi. Ponadto konferencja uchwaliła zebrać fundusz w wysokości pół miliona dolarów na akcję bojkotową. Wreszcie uchwalono rozszerzyć bojkotowy komitet wykonawczy, który będzie się składał z 100 członków pod przewodnictwem adw. Untermayera.

Paryż protestuje przeciw hitlerowskiej parodji sprawiedliwości

(!) Paryż, 12. 9. (PAT). Wczorajszy meeting protestacyjny przeciwko aresztowaniom hitlerowskim w Niemczech komunistów, oskarżonych o podpalenie Reichstagu, zgromadził nieprzeliczone tłumy. Już w godzinach popołudniowych na ulicach, sąsiadujących z salą Wagram w kilku miejscach doszło do burzliwych zażęć z policją. Na bulwarze Wagram komuniści z jednej z kawiarni obrzucili policję szklankami i krzesłkami kawiarnianymi. W zgromadzeniu wzięło udział wszystkie sfery społeczeństwa francuskiego. Wywie-

szone były transparenty z różnymi napisami antyhitlerowskimi. Po kilku przemówieniach wstępnych dłuższą mowę wygłosił znany adwokat francuski Moro Gjafferi, udawadniając, że uwięzieni komuniści są niewinni, natomiast winę za podpalenie Reichstagu ponosi bezwzględnie pruski prezydent ministrów Goering, któremu Reichstag poświęcił za pretekst do prześladowania opozycji. Następny mówca adwokat Torres udawał, że całe śledztwo, jak również zapowiadany proces jest parodią sprawiedliwości.

Dziś w numerze:

(5): Hitlerico modo...
Oranienburg — „najłagodniejszy” obóz koncentracyjny.
O. Mahler: Jan III. Sobieski a Żydzi.
Vir: Koncesje monopolowe.
Wielka polityka małych ludzi (List ze Lwowa).
Alfred Plohn: Festival krynicki.
PRZEGŁAD RADJOWY.

Sejm wyda sądom posłów ludowych?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. 9. (Sin) W związku z uruchomieniem sesji sejmowej krąży pogłoski, że na jednym z pierwszych posiedzeń Sejmu minister sprawiedliwości postawi wniosek o wyda nie sądom szeregu posłów opozycyjnych. Odnosi się to do posłów ze Stronnictwa Ludowego, którzy stoją pod zarzutem udziału w zajdaniach na terenie Małopolski środkowej i zachodniej latem br.

Trzy domy Bratniej Pomocy na licytacji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. 9. (Sin) W dniu dzisiejszym miała się odbyć licytacja w kolonii akademickiej w Warszawie, składającej się z trzech domów. Domy te wzniesione zostały w swoim czasie przez centralę akademickiej Bratniej Pomocy, korzystającej z kredytów Banku Gospodarstwa Krajowego. Wobec kryzysu Bratnia Pomoc nie mogła się wywiązać ze swoich zobowiązań, co spowodowało do oddania kolonii w sekwestr sądowy, a następnie do licytacji. Jako cenę wywoławczą ustalono sumę 9585 000 zł. Dzisiejsza licytacja pozostała bez rezultatu, gdyż nie zgłosili się żadeni licytanci.

jeszcze głos pisarz niemiecki Kisch oraz siostra jednego z aresztowanych Bułgarów, p. Dymitrowowa, która w gorących słowach dziękowała obu adwokatom paryskim za obronę niewinnie prześladowanego i więzionego jej brata. Manifestacja przeciągnęła się do późnej nocy. Zebrany tłum usiłował przedostać się pod gmach ambasady niemieckiej, do tego jednak nie dopuściły oddziały policyjne. Uchwalone rezolucje przesłano telegraficznie międzynarodowej komisji śledczej, która zbierze się 14 bm. w Londynie.

(!) Paryż, 12. 9. (B). Międzynarodowa Liga walcząca z antysemityzmem urządziła wczoraj wieczór wielką manifestację antyhitlerowską, w której wzięły udział tysięczne rzesze ludności. Obrzmiała sala, mieszcząca sześć tysięcy osób, była już na godzinę przed rozpoczęciem obrad do tego stopnia przepełniona, że wiele tysięcy osób nie dostało się już do wnętrza. Celem niedopuszczenia do zakłócenia spokoju, skonfigurowano na miejscu wielkie ilości policji i żandarmerji konnej i pieszej. Ambasada niemiecka strzeżona była całą noc przez silne oddziały policyjne. Ulice prowadzące do ambasady były policyjnie zamknięte. Do poważniejszych wykroczeń nie doszło.

„Wierzę w sukces pożyczki!”

Wywiad z posłem drem Thonem

(1) Rozpisanie pożyczki narodowej nosi wszelkie znamiona wielkiego aktu, o historycznej wprost doniosłości. W chwili, gdy horyzonty gospodarstwa światowego roją się od błyskawic, zwiastujących przeobrażenie się stosunków, gdy stosunki gospodarcze traktowane są pod zgoła odmiennymi, aniżeli dotychczas, aspektami i gdy najpotężniejsze gospodarczo państwa świata wikłają się w bezsilie i niemocy, nie mogąc poddać trudnościom gospodarczym, — młode państwo polskie stoi niezachwianie przy zasadach praworządności gospodarczej, placąc rzetelnie dług, nie ogłaszając bankructwa walutowego i nie zamykając obrotu dewizowego. Młode państwo polskie, wcisnięte między olbrzymie państwo sowieckie, skąd promieniają na cały świat idee wywrotowe i gdzie nie widać jeszcze końca polityki eksperymentowania gospodarczo-społecznego — i, ze strony zachodniej, między świetnie państwowo skonsolidowany kraj niemiecki, gdzie dokonują się rzeczy, przekreślające wielki szmat historii cywilizacji europejskiej i gdzie bestja, spuszczone z łańcucha kultury sieje spustoszenie w dziedzinie ducha ludzkiego — musi w tej chwili wykazać szczególną odporność. Na państwo polskie zwrócone są w tej chwili oczy całego świata. Żelaznej woli, wytrwałości i energii wszystkich czynników państwowych i społecznych należy zawdzięczyć, to, że jesteśmy obecnie przedmiotem zaszczętnego dla nas zainteresowania całego świata. Narody patrzą na nas nie bez pewnej zazdrości. W chwili, gdy wszystko zdaje się przemawiać za tem, że dno kryzysu gospodarczego zostało już osiągnięte, obecnie zaś stosunki układają się pomyślniej, Polska, jako jedno z sześciu państw europejskich przeszła ciężką nawałnicę kryzysową bez specjalnych zarządzeń ochronnych i bez rozpaczliwych aktów. Wielka burza kryzysowa uczyniła nam jednak jeden wyłom: dziurę budżetową. Nie wstydzimy się jednak tej dziury. Wielka i bogata Francja, posiadająca blisko połowę całego złota monetarnego na świecie, ma do załatwienia znacznie większą dziurę budżetową. Wszystkie kraje cierpią na deficyty budżetowe. We wszystkich krajach deficyty te pokrywa się zbiorowym wysiłkiem społeczeństw.

W Polsce nie może być inaczej. Społeczeństwo musi pomóc. Chodzi o wielką rzecz. O przetrwanie i dobroć do brzegu, którego kontury zarysowują się już całkiem wyraźnie, z oparów mgły kryzysowej. Głos ma społeczeństwo. Zapytaliśmy się najwybitniejszej w chwili obecnej osobistości wśród społeczeństwa żydowskiego w Polsce, co sądzi o pożyczce narodowej. Poseł dr Thon udzielił nam następującego wywiadu:

— Jak ocenia Pan Poseł moment rozpisanie tej pożyczki?

— Przyznać muszę, że moment rozpisanie pożyczki nie jest szczególnie korzystny. Jest źle i to nie tylko w Polsce, lecz i na całym świecie. Ale właśnie dlatego, pożyczka jest koniecznością i musi bezwzględnie się udać, oczywiście przy pełnym wysiłku całego społeczeństwa, które wszak wie, że ta pożyczka należy do całego systemu wyczynów, zmierzających do przezwyciężenia kryzysu.

— Czy sądzi Pan Poseł, że warunki pożyczki zachęcą społeczeństwo do subskrypcji?

— Wie Pan, że warunki pożyczki są istotnie tak korzystne, że jeżeli ktoś nie chciałby nawet kupić pożyczki ze względów patriotycznych, to uczyni to niewątpliwie dla czystego interesu gospodarczego. Każdy wie, że warunki gospodarowania na całym świecie, a temsamem i w Polsce są tego rodzaju, że rentowność kapitału w wysokości 6 proc. należy do rzadkości. Przy tej pożyczce decyduje jednak nie tylko wysokość oprocentowania, ale i zwolnie-

nie od wszystkich podatków, od wszelkiego zacięcia i warunki spłaty w stosunkowo krótkim czasie, bo już po okresie 10-letnim. Gdyby ktoś snp. zechciał wszystkie aktywa swego majątku przeznaczyć na cele wykupienia pożyczki, wówczas zwolniłby się automatycznie z olbrzymiej większości podatków... Te warunki, a oprócz tego świadomość, że suma pożyczkowa wynosi zaledwie 120 milionów złotych, zainteresują niewątpliwie najszersze warstwy społeczeństwa. Przecież suma 120 milionów złotych jest kwotą śmiesznie małą dla wielkiego państwa o przeszło 32-milionowej ludności, i to nawet przy obecnym zubożeniu całego społeczeństwa. Nie będzie przesady, jeżeli się powie, że kupno takiej pożyczki przedstawia najkorzystniejszą lokatę szczególnie dla drobnych kapitalistów. Uważam, że zabezpieczenie, jakie daje ta pożyczka, jak również cała dotychczasowa polityka gospodarcza i walutowa rządu, zachęcają wprost idealnie do zainteresowania się lokatą kapitału w tej pożyczce.

— A propos, Panie Pośle! Co sądzi Pan Poseł o polityce gospodarczej rządu?

— Niewątpliwie polityka gospodarcza rządu jest obecnie, bardziej niż kiedykolwiek, ostrożna i przemyślana. Wprawdzie rząd przeprowadza budżet w rozmiarach, przekraczających możliwości finansowe społeczeństwa, jednak przy wykonywaniu tego budżetu wykazuje zrozumienie doli społeczeństwa i oszczędza, gdzie i jak może, zdając sobie dobrze sprawę z tego, że niepodobna nakładać nowych ciężarów podatkowych na społeczeństwo. Mam wrażenie, że rząd zdaje sobie sprawę z położenia ludności miejskiej, kupieckiej i przemysłowej, która ponosi największe świadeżenia na rzecz Skarbu Państwa. Dotyczy to szczególnie ludności żydowskiej, która już nieraz przez ustą swych przedstawicieli parlamentarnych wskazywała na tę wielką bolączkę. Oczywiście, że nie ma to nic wspólnego z obecną pożyczką. Chciałem jedynie wskazać, że ostatnio polityka gospodarcza rządu wykazuje dużo umiaru i przemyślenia, a to są walory niemalże decydujące dla powodzenia pożyczki.

Uważam, że chwila obecna jest niezmiernie doniosła dla całego państwa. Pożyczka obecna ma służyć wzmocnieniu waluty polskiej, która nie powinna i nie może ulec deprecjacji. Jasnym jest, że w takich warunkach całe społeczeństwo, od najbiedniejszych do najbogatszych, winno poprzeć wysiłki rządu w tym kierunku, bez zastrzeżeń. Nietylko to. Prestige państwa wymaga, aby pożyczka ta doznała wielkiego powodzenia. Czynimy to nie tylko dla siebie, ale i dla zagranicy. Świat winien wiedzieć, że społeczeństwo polskie odznacza się wielkim wyrobieniem obywatelskim, poczuciem odpowiedzialności za losy państwa w chwili dla niego ciężkiej i zrozumieniem własnych korzyści, a przede wszystkim, że wierzy w siłę swego państwa i ma do niego zaufanie. Taki wysiłek wzmacnia konsolidację państwa nawewnątrz i podnosi jego prestige nazewnątrz

— prestige tak moralne, jak i poprostu finansowe.

— Zdaniem Pana Posła, pożyczka narodowa dozna zatem pełnego powodzenia. Czy spodziewa się Pan Poseł przekroczenia sumy pożyczkowej?

— Tak. We wszystkich państwach jest już niemal zwyczajem, że rozpisane pożyczki bywają kilkakrotnie pokryte. Ostatnie transakcje pożyczkowe w Stanach Zjednoczonych, w Anglii i we Francji wskazują, że nawet w okresie wielkiego kryzysu, gdy każdemu się zdaje, że wyczerpanie finansowe społeczeństwa sięga dna, potrafi społeczeństwo wykrzesać z siebie tyle energii i żywotności, że suma pożyczkowa zostaje wielokrotnie przesubskrybowana. Mam zatem niezłomną nadzieję, że i obecna pożyczka narodowa w Polsce zostanie nie tylko pokryta, ale i wielokrotnie przekroczona. Winno to być naszą ambicją, aby i pod tym względem dorównać kroku zagranicy.

— Panie Pośle! Nie muszę chyba specjalnie pytać o stosunek społeczeństwa żydowskiego do pożyczki narodowej. Prosiłbym jednak Pana Posła, jako Prezesa żydowskiej reprezentacji parlamentarnej i rzecznika żydostwa w Polsce, o wyrażenie swego zdania w tej sprawie.

Posel Thon żywo wstaje z fotelu.

— Z całą pewnością — oświadcza z naciskiem — społeczeństwo żydowskie nie pozostaje w tyle wszędzie tam, gdzie chodzi o oddanie państwu wielkich usług i nigdy żadna akcja państwowa nie wymaga osobnego apelu do społeczeństwa żydowskiego. Nie cofamy się przed żadną służbą i ofiarą dla państwa. Nie czynimy zastrzeżeń i w wypadku pożyczki narodowej. Społeczeństwo żydowskie poprze pożyczkę tę do najdalszych granic możliwości.

Mając przed oczyma niebezpieczeństwo, jakie grozi całemu światu, a przede wszystkim najbliższym sąsiadom ze strony hitlerji, należy dążyć wszelkimi siłami, wspólnie z całym światem kulturalnym, do wzmocnienia wszystkich czynników, odpornych na działanie trucizny hitlerowskiej. Polska jest właśnie takim fundamentalnym czynnikiem. Silne i skonsolidowane politycznie i gospodarczo państwo, stanowi Polska prawdziwe przedmurze przed nawałą bandy hitlerowskiej. Taka jest opinia całego świata o Polsce i taka jest o niej opinia społeczeństwa polskiego. Nigdy jeszcze może cywilizacja świata nie zrozumiała bardziej konieczności istnienia wielkiego i silnego mocarstwa polskiego, jak w obecnej chwili barbarji hitlerowskiej. Pożyczka narodowa, w której wielki sukces wierzę niezłomnie, da właśnie całemu światu niejako namacalny dowód, że Polska jest państwem wewnątrznie znakomicie skonsolidowanym, o bardzo silnych podstawach gospodarczych i zdrowych warunkach rozwoju.

Pożyczka narodowa będzie wielkim sukcesem Polski.

JÓZEF DIAMENT

Sprawę generalizacji traktatów mniejszościowych

wysunie przed forum Ligi Narodów jedno z państw neutralnych

Paryż, 12. 9. PAT. Korespondent Havasa donosi z Genewy, że obiegają tam pogłoski, że Liga Narodów w związku z obradami konferencji żydowskiej zamierza poruszyć zagadnienie generalizacji ochrony mniejszości. Korespondent ten dowiaduje się, że jeden z krajów neutralnych, całkowicie niezainteresowa-

ny, zamierza przedstawić w Genewie pewne konkretne propozycje w tej sprawie. Jak przewidują, propozycje te popierane będą przez niektóre państwa europejskie o podobnych tendencjach, które manifestowały już je wielokrotnie w czasie obrad w sprawie mniejszości w łonie Ligi Narodów.

Imponujący przebieg uroczystości wiedeńskich w 250-tą rocznicę odsieczy

(!) Wiedeń, 12. 9. (PAT). Wiedeń obchodził dzisiaj uroczystości 250-lecie odsieczy Wiednia. Całe miasto było udekorowane chorągiewkami. Na mocy rozporządzenia rządowego dzień 12 września uznany został za święto państwowe. Dzienniki zamieściły artykuły na temat wypadków historycznych przed 250 laty. W ramach ogólnaustriackiego obchodu odbyła się również na Kahlenbergu

uroczystość polska,

w której wzięło udział blisko 20.000 osób. Kościół św. Józefa i przyległe budynki ozdobione były flagami polskimi i austriackimi. Na uroczystości przybył prezydent republiki Miklas, legat papieski La Fontaine, kanclerz Dollfuss, członkowie rządu, kardynałowie i inni dostojnicy kościelni, członkowie korpusu dyplomatycznego, generałowie, oficerowie i t.d. Ze strony Polski wzięli udział przedstawiciele rządu polskiego dr. Jędrzej Twardowski, delegat ministra spraw wojskowych gen. Wieniawa Długoszewski, delegat ministra spraw zagranicznych dyr. Romer. Obecni byli pozatem arcybiskupi i biskupi polscy bawiący we Wiedniu, członkowie poselstwa polskiego i konsulat. Przedstawiciele zrzeszeń polskich we Wiedniu, tudzież liczni goście, przybyli z Polski. Na placu na lewo od kościoła, gdzie odprawiona miała być msza polowa, utworzyła szpalier kompania honorowa pułku wiedeńskiego Deutschmeisterów. W chwili przybycia prezydenta Miklasa i kanclerza Dollfussa orkiestra odegrała hymn narodowy austriacki, a w chwili pojawienia się polskiej delegacji wojskowej hymn narodowy polski. Przed rozpoczęciem mszy.

kanclerz Dollfuss imieniem rządu austriackiego złożył olbrzymi wieniec laurowy w kaplicy Króla Jana III. Mszę św. celebrował ks. kardynał prymas Polski Hlond. Po nabożeństwie uroczyste kazanie w języku polskim i niemieckim wygłosił biskup chełmiński Okoniewski, sławiąc króla Jana III, jako neustraszonego, a zarazem pokornego rycerza chrześcijańskiego, który uratował Wiedeń i Europę od zagłady. Po mszy legat papieski La Fontaine udzielił zebranych błogosławieństwa apostołskiego. Pod koniec uroczystości zgromadzeni zaintonowali „Boże coś Polskę”.

Po tym obchodzie rozpoczęła się na Placu Bohaterów austriacka uroczystość odsieczy Wiednia w asyście wojska austriackiego. Uroczystą chwilą był wjazd legata papieskiego, który zjawił się w wielkiej asyście duchowieństwa i zasiadł na tronie, ustawionym obok ołtarza. Naprzeciwko niego usiedli kardynał prymas Hlond, kardynał Seredy i kardynał Verdier. Obok tronu legata papieskiego usiadł prezydent Republiki Miklas, a naprzeciw niego kanclerz Dollfuss, członkowie rządu i korpusu dyplomatycznego. Wśród korpusu dyplomatycznego zajęła również miejsca liczna delegacja turecka. Po kazaniu kardynała Innitzera wygłosił przemówienie prezydent Miklas, a następnie kanclerz Dollfuss, poczem u stóp pomnika ks. Eugenjusza złożony został wieniec laurowy z wstęgami o barwach narodowych austriackich. Uroczystość państwowa zakończyła się defiladą wojskową.

Studenci angielscy utworzyli straż dla ochrony prof. Einsteina

(!) Londyn, 12. 9. (L) Wedle „Daily Herald” utworzyli studenci angielscy straż obronną, która ma czuwać nad osobistym bezpieczeństwem prof. Einsteina. Do straży tej przystąpiło przeszło 100 studentów, którzy na zmianę będą czuwać nad

bezpieczeństwem prof. Einsteina, aby go uchronić przed zamachem ze strony hitlerowców. Prof. Einstein przebywa obecnie — jak wiadomo — w Anglii.

Starcia partyjne w Chederze

Jerozolima, 12. 9. ZAT. W Chederze doszło do starcia między członkami Histadrutu a rewizjonistami. 5 osób zostało rannych, m. in. przybyli niedawno do Palestyny redaktor rewizjonistycznego pisma „Judenstaat” w Wiedniu dr Glöcker. Jak donoszą, pewna kobieta została ciężko ranna. W kolonii panuje napięty nastrój, powodujący w dalszym ciągu sporadyczne starcia. Policja czuwa nad spokojem.

Zakazane zawody Makkabi w Berlinie

Berlin, 12. 9. ZAT. W ostatniej chwili władze policyjne zakazały odbycia gier a mistrzostwo niemieckiej Makkabi, które miały się odbyć na boisku sportowym gminy żydowskiej w Berlinie.

Matka i syn straceni za zabicie męża

(!) Berlin, 12. 9. Na dziedzińcu więzienia w Tor-gan stracono dziś pewnego 21 lat liczącego robotnika i jego 48-letnią matkę, skazanych na karę śmierci za zamordowanie ojca, względnie męża skazanych.

5 ofiar zerwania mostu

(!) Paryż, 12. 9. (B). Wezbrana wskutek gwałtownej ulew górska rzeka Nielle zerwała w St. Laurent-de-la-Cabrerisse most, wskutek czego 5 osób wpadło do wody. Jedną osobę zdołano wydobyć, podczas gdy 5 pozostałych utonęło.

Nowy rząd hiszpański

(!) Madryt, 12. 9. (R). Desygnowany na premiera Lerroux utworzył dziś nowy rząd hiszpański, w którym sprawy wewnętrzne objął Martinez Barrios, sprawy zagraniczne Sanchez Albornoz, finanse Larraga, wojny Rocha i marynarki Iranzo.

(!) Madryt, 12. 9. (R). Wczoraj wieczór doszło na ulicach miasta do burzliwych demonstracji stronnictw lewicowych przeciw Lerrouxowi. Demonstranci protestowali przeciw zamierzonemu wyłączeniu socjalistów z przyszłego rządu. Dokonano wielu aresztowań.

Dawni wrogowie zawierają pakt przyjaźni

Ankara, 12. 9. PAT. Dzisiaj podpisany został grecko-turecki pakt przyjaźni. Układający się strony gwarantują sobie wzajemnie bezpieczeństwo wspólnej granicy. Pakt przewiduje również, że Grecja upoważniona jest do reprezentowania Turcji na konferencjach międzynarodowych i vice versa. Układ zawarty został na 10 lat.

ADOLF GOTTLIEB

b. przemysłowiec

zmarł dnia 12 września 1933 r. licząc lat 80

Pogrzeb odbędzie się we czwartek, dnia 14 b.m. o godz. 3-ciej popoł. z domu przedpogrzebowego na starym cmentarzu żydowskim przy ul. Miodowej, o czym zawiadamiają w smutku pogrążeni

Synowie, synowa i wnuki

Bóle reumatyczne

w stawach i mięśniach, neuralgię i bóle głowy z powodzeniem usmierza i usuwa tabletki Togat. Togat wstrzymuje nagromadzenie się kwasu moczowego, zwalczając w ten sposób w zarodku te niedomagania. Togat nie wywiera ubocznego szkodliwego działania. Do nabycia we wszystkich aptekach. Nr. Reg. 1364.

Dalsze uszczuplenie praw pracowników umysłowych

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. 9. (Sin) W kołach rządowych rozpatrywany jest projekt reorganizacji ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych Według dotychczasowych postanowień ustawowych po pięciu latach pracownik umysłowy ma prawo do 40 proc. renty w razie choroby lub innych przeszkód w pracy. Nowelizacja projektu przedłuża ten okres do lat 10, albo też proponuje wydatne obniżenie tej renty. Jako argument przytaczany jest fakt, że pracownicy państwowi dopiero po upływie lat 15 mają prawo do 30 procentowej renty.

Bezrobocie w cyfrach

Warszawa, 12. 9. PAT. Według danych statystycznych, liczba bezrobotnych zarejestrowanych w PUPP wynosiła w dniu 9 września br. na terenie całej Polski 201.949 osób, co stanowi spadek w stosunku do tygodnia poprzedniego o 920 osób.

W drodze na manewry do Stanisławowa

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów, 12. 9. (O) Dziś o godzinie 7 rano pociągiem pospiesznym z Warszawy przybył ds Lwowa szereg attachés wojskowych, akredytowanych przy rządzie polskim. Towarzyszył im szef sztabu głównego gen. Gąsiorowski oraz dwaj generałowie: francuski i lotewski. We Lwowie attachés wojskowi zatrzymali się w hotelu Georges do godz. 3-ciej, poczem samochodem udali się do rejonu stanisławowskiego. Gdzie jutro rozpoczynają się międzydywizyjne manewry. W manewrach tych weźmie udział marsz. Pilsudski, który przybędzie z Zaleszczyk.

Dwa sady doraźne we Lwowie

Lwów, 12. 9. -O) Dnia 15 b.m. rozpocznie się przed lwowskim sądem doraźnym rozprawa przeciwko Rosjaninowi Mikołajowi Medina oskarżonemu o szpiegostwo na rzecz jednego z państw ościennych.

Dnia 18 b.m. również przed sądem doraźnym rozpocznie się rozprawa przeciwko Piotrowi Żółtowieckiemu i Romanowi Mikrutowiczowi z Kłodna oskarżonym o to, że w celach rekrutkowych zabili żonę tamtejszego rolnika. Zauważyć należy, że obaj sprawcy byli już kilkakrotnie zatrzymywani pod zarzutem dokonania kilku mordów, m. in. zamordowania rodziny żydowskiej Feldów w Kłodnie i sklepiarkarza żydowskiego pod Żółkwią Grubiera. Zdołali oni wtedy wprowadzić w błąd policję, obecnie jednak przyznali się do wszystkich trzech mordów.

Trzej defraudanci

Lwów, 12. 9. (O) Dziś aresztowani zostali trzej gońcy Miejskiej Kasy Oszczędności we Lwowie pod zarzutem bezprawnego pobierania pieniędzy na książeczki kasowe. Mianowicie wykradali oni książeczki klientom, wpisywali kwoty i podejmowali pieniądze.

(!) Warszawa, 12. 9. Prognoza na środek: W czwartek pogodą słoneczną i ciepłą z siroko południowo-wschodnich; kłopoty

Z DNIA

Hitlerico modo...

Endecja wkracza pełną parą na hitlerowskie szlaki... W niedzielnym numerze ogłosiła „Gazeta Warszawska” spis „Żydów” czynnych w literaturze polskiej. Pod kategorię „Żydów” podciąga naczelny organ narodowej demokracji obok Żydów istotnych także wychrzótów nie mających z żydostwem nic wspólnego, a następnie ludzi, których ojcowie byli Żydami a którzy urodzili się już jako katolicy, a w końcu także i biednego dra Józefa Flacha z Krakowa, który od dziada pradziada, po mieczu i kadzieli jest katolikiem. W obronie „napiętnowanej” przez endecki organ p. Hanny Zahorskiej stanął wczoraj „Głos Narodu”, podnosząc, iż jest to „neofitka”, ale wzorowa katoliczka, która z żydostwem nie absolutnie nie ma wspólnego, a swoimi pięknymi powieściami znakomicie przyczynia się do utrwalenia prawdziwie moralnej i katolickiej kultury. Nawiasem mówiąc: czy „Głos Narodu” sądzi, że Słonimski jest bardziej Żydem niż Zahorska, bo jest mniej wzorowym katolikiem?... Lecz mniejsza o „Głos Narodu”. Piszemy przecież o „Gazecie Warszawskiej”, która w spisie „Żydów” wymieniła katolika dra Flacha, a skrupulatnie opuściła wszystkich „endeków” pochodzenia żydowskiego. Endecki organ zapowiada zresztą dalszy ciąg swej czarnej listy, może więc ujrzymy na niej także nazwiska Ireny Pannenkowej, Stanisława Strońskiego itp.

W numerze wtorkowym kontynuuje „Gazeta Warszawska” swą hitlerowską robotę. Daje imienny spis Żydów profesorów na uniwersytecie warszawskim. Znowu groch z kapustą, obok notorycznych wychrótów, tacy ludzie jak Mojżesz Schorr i Majer Bałaban. Czy wśród wymienionych nazwisk niema znowu jakiegoś katolika z dziada pradziada, tego nie wiemy, nie znając lokalnych stosunków stołecznych, wiemy natomiast, że endecy pochodzenia żydowskiego skrupulatnie zostali ominięci.

Po tych dwóch czarnych listach przystąpi niewątpliwie organ bojującego antysemityzmu do ogłaszania dalszych spisów. W ten sposób dowiemy się, ilu Żydów i jacy Żydzi zajęci są w centrali i oddziałach Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztovej Kasy Oszczędności, w monopolach państwowych, w kolejnictwie, na poczcie, w administracji politycznej itd. itd. Będą to czarne listy — niezwykle interesujące, no i niezwykle pouczające...

Hitler robi szkołę. Niema co mówić. Już wychodzi nawet dziennik, który narazie ukazuje się raz na dwa tygodnie, propagujący otwarcie hasła „narodowo-socjalistyczne”. Ale właściwa siła polskiego hitleryzmu leży w narodowej demokracji. Oddźwięk, jaki hitleryzm wywołuje coraz mocniej i donośniej na całym świecie cywilizowanym, imponuje ogromnie endecji. Zazdrości ona laurów hitleryzmowi. I endecja pragnie zapomocą rasizmu rozwiązać wszystkie trudności polityczno-społeczne, jakie następcza chwila obecna. Hitleryzm przecież osiąga pod tym względem baczące rezultaty. Trzeba go tylko naśladować szczerze i con amore. Endecja robi to gruntownie i na całej linii. Małuczko, a piękne powieści Hanny Zahorskiej i polityczne rozprawy Ireny Pannenkowej pisać będą wesoło na stosach.

(b)

— WYDZIAŁ ZYD. SAMOPOMOCY AKADEMII PRZEMYSŁU zawiadamia, iż podania o pożyczki składać należy od dnia 15—20 bm. na ręce referenta pożyczkowego kol. N. Herschdorfera, Przemysł, Słowackiego 24. Pierwszeństwo w uzyskaniu pożyczek mają kol. zaawansowani w studiach, którzy pracowali dla Tow. — Wydział Zyd. Samopomocy Akademii Przemysłu wzywa wszystkich kolegów (koleżanki) do wpłacenia zaległych wkładek, pod rygorem zastosowania przepisów statutowych.

DZIEŃ POLITYCZNY.

Czy marsz. Piłsudski pojedzie do Moskwy?

Sanacyjny tygodnik „Państwo Pracy” donosi:

„Marszałek Piłsudski został podobno zaproszony przez Rząd Sowiecki do wzięcia udziału w uroczystościach 16-lecia „Czerwonego Października”.

Zdaniem poważnej prasy zagranicznej z socjalistycznym dziennikiem angielskim „Daily Herald” na czele, wizyta Marszałka Piłsudskiego w Moskwie i Jego udział, jako jedyne go męża stanu państwa „burżuazyjnego” w uroczystościach jubileuszowych Rewolucji Sowieckiej, należy uważać za zupełnie możliwy i prawdopodobny. „Daily Herald” twierdzi również, że pobyt Marszałka Piłsudskiego w Moskwie stałby się krokiem wstępnym do zawarcia polsko-rosyjskiego przymierza wojskowego.

Wiadomość powyższą podajemy na odpowiadającą działalność źródła. Z innej strony potwierdzenia tych informacji brak.

Wybory w Stronnictwie Ludowym

Jak już donosiliśmy, obradowała w dniu 9 i 10 bm. rada naczelna Stronnictwa Ludowego pod przewodnictwem posła Witos. Po wysłuchaniu kilku referatów o działalności stronnictwa, o pracy klubu parlamentarnego o sytuacji politycznej oraz o położeniu gospodarczym, uchwalono kilka rezolucyj. Wśród rezolucyj znajduje się także uchwała domagająca się natychmiastowego rozwiązania Sejmu i Senatu. Stronnictwo Ludowe wypowiada się również przeciwko projektowanej zmianie konstytucji. Z innych uchwał warto podkreślić uchwałę w sprawie założenia „czarnej księgi zdrajców sprawy ludowej” i utworzenie funduszu zapomogowego im. śp. Jana Dąbskiego dla wdów i sierót oraz tych, którzy w walce o wolność chłopów zostali pozbawieni możliwości zarobkowania. Prezesem stronnictwa został ponownie wybrany poseł Witos, wiceprezesa — dr Putek z grupy byłego Wyzwolenia i poseł Waleron z grupy byłego Stronnictwa Chłopskiego.

Ciekawe uwagi zamieszcza endecka „Gazeta Warszawska” na marginesie wyborów w Stronnictwie Ludowym. Wedle relacji organu endeckiego, przed tymi wyborami sanacja gotowa była do porozumienia ze Stronnictwem Ludowym jako odrębną organizacją polityczną za cenę usunięcia Witos. Oferty takie miały być składane stronnictwu ludowemu zupełnie owarcie. Odpowiedzią na te oferty są wybory dokonane przez Stronnictwo Ludowe. Zabiegi sanacji około pozyskania pewnej grupy Stronnictwa Ludowego mają pozostawać w łączności z prośbą utworzenia większości potrzebnej dla zmiany konstytucji.

Kurtuazja nie na miejscu

(!) Pod tytułem „Kompromitacja” czytamy w „Robotniku”:

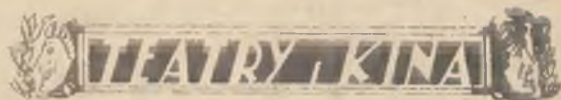
„W pierwszych dniach lipca r. b. bawili w Warszawie pp. prezydent hitlerowskiego Senatu w Gdańsku Reuschning i jego zastępca Greiser.

Dwaj ci hitlerowcy byli ostentacyjnie przyjmowani przez władze polskie. Przed hotelem Europejskim wystawiono posterunek wojskowy, a p. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął p. Reuschninga i Greisera na uroczystej audjencji.

Tymczasem tego ostatniego — t. j. Greisera, to buza, opryszka i kanalie, należało nie tylko nie wpuszczać na Zamek, lecz spuścić ze wszystkich schodów, gdyby miał odwagę sam tam się zjawić.

Ten to bowiem Greiser siedział jako złośliwy dłużnik w więzieniu za to, że nabrał szereg firm w Gdańsku na mniej lub więcej grubsze sumy. — Wypuszczono go dopiero po złożeniu ostentacyjnej przysięgi, iż nie nie posiada. Taka przysięga w prawodawstwie niemieckim nazywa się „Offenbarungseid”.

Ten to Greiser, którego z takimi honorami przyjmowano w Warszawie, pisał dnia 15 lipca

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dnia 11 bm. artyści teatru miejskiego im. J. Słowackiego wrócili z urlopu i pod kierunkiem dyr. Osterwy przystąpili do opracowania sztuk, które wystawione będą z początkiem nowego sezonu. Nowy sezon otworzy w dniu 23 bm. wystawienie „Mazepy” Słowackiego z dyr. Osterwą w roli tytułowej. Jednak praca normalna dramatu rozpocznie się już dnia 16 bm. szeregiem wznowień, ze względu na obecność w Krakowie wielu gości jak też przyjezdnych, wracających z letnisk. Wzmownienie te otworzy „Księżę Niezłomny”, tym razem w gmachu teatru. Następnie przedstawione będą sztuki: „Uciekla mi przepióreczka” w niedzielę 17 bm., „Co tylko chcecie...” w poniedziałek 18 bm., „Sulkowski” we wtorek 19 bm., „Egipska pszenica” w środę 20 bm., „Romans” w czwartek 21 bm. W piątek 22 bm. przedstawienie nie odbędzie się z powodu generalnej próby „Mazepy”. Dyrekcja teatru podaje do wiadomości, że przedstawienia w teatrze miejskim począwszy od 16 bm. rozpoczynają się będą o godz. 7:30 wiecz.

— JOSYF KOŁODNY W KRAKOWIE. W sali Teatru Żydowskiego Bocheńska 7 odbędą się ostatnie występy świętego humorysty i pieśniarza Josyfa Kołodnego w sobotę o godz. 7 i 9:15 wiecz. Bilety u firmy Fischbach, Grodzka 46.

— WYSTĘPY L. JUNGWIRTHA I A. GRIMINGERA w teatrze letnim Stradom 11. Dziś o godz. 8:45 wiecz. powtórzenie przebojowej komedii muzycznej „Wesoła noc w Kalifornii”, która cieszy się niezwykle powodzeniem. Udział bierze cały zespół z Jungwirthem i Grimingerem na czele. Po przedstawieniu koncert.

—o—

REPERTUAR TEATROW KRAKOWSKICH.

TEATR ŻYDOWSKI (ul. Bocheńska 7)

Sobota 7 i 9 wiecz.: występy Kołodnego.

LETNI TEATR ŻYDOWSKI

Środa 8:45 wiecz.: „Wesoła noc w Kalifornii”.

CYRK STANIEWSKICH

Środa: 1 przedstawienie

REPERTUAR KINOTEATROW KRAKOWSKICH

ADRIA: „Romeo i Julia”.

APOLLO: „Królewski kochanek” (Claudette Godinert, Frederic Marek).

ATLANTIC: „Złote sidła” (reż. Ernest Lubicz) i „Buntownik” (Ryszard Arlen).

DOM ŻOŁNIERZA: „24 godziny” (Clive Brook, Miriam Hopkins).

PROMIEN: „Naucz mnie kochać” (Ramon Novarro, Magde Evans).

SŁOŃCE: „Moskwa bez maski” (Lion Barrymore).

SZTUKA: „Król cyganów”.

UCIECHA: „Tajemnica Zoo...”.

WANDA: „Adjutant Jego Wysokości” (Vlasta Burian).

DROBNE WIADOMOŚCI ŻYDOWSKIE.

(!) RYSZARD LICHTHEIM W PALESTYNIE. Znany przywódca rewizjonistów, (grupa Grossmanna) R. Lichtheim opuścił Niemcy i udał się do Palestyny, gdzie zamieszka na stałe.

(!) W HAJFIE ARESZTOWANO niejakiego Józefa Trachtenbrota, który w kilka dni po morderstwie Arlosorowa opuścił Palestynę a obecnie ponownie wrócił do kraju. Nazwisko Trachtenbrota wymieniano podczas dochodzenia w sprawie terrorystycznej organizacji rewizjonistycznej w Palestynie.

(!) ZNANY PSYCHOLOG ŻYDOWSKI prof. Katz z uniwersytetu w Rostock miał przybyć do Londynu w charakterze przedstawiciela nauki niemieckiej. Prof. Katz miał wygłosić referat na zjeździe naukowym w Londynie. Jak się okazuje rząd hitlerowski nie pozwolił prof. Katzowi wyjechać do Anglii, nie chcąc dopuścić do tego, by Żyd reprezentował naukę niemiecką.

1932 r. w swoim organie „Vorposten”:

„Die Polen scheinen als Kulturvolk viertel Klasse reichlich an Gestank gewöhnt zu sein”. („Polacy jako naród pod względem kulturalnym czwartej klasy są przyzwyczajeni do smrodu”).

Tego łobuza i opryszka hitlerowskiego przyjmowano w Warszawie ze wszystkimi honorami, należnymi przedstawicielowi zaprzyjaźnionego państwa!

ORANIENBURG

„Nailagodniejsza” z mordowni hitlerowskich

„Das Neue Tagebuch” zamieszcza następującą relację:

Miedzy obozami koncentracyjnymi Niemiec jest obóz w Oranienburgu nienajgorszy. W Sonnenburgu, w Kisslau na Heubergu i gdzieindziej, przede wszystkim w Dachau, panują stosunki jeszcze straszniejsze, niż w Oranienburgu. Wpłynęła na to być może bliskość Berlina, że ten obóz w każdym razie może się jeszcze szczycić tym, że należy do bardziej ludzkich więzień trzeciego Reichu. A co wedle pojęć niemieckich oznacza „ludzkosc”, pokaże nam następujący opis.

Pochodzi on od bezwarunkowo pewnego męstwa zaufania, który obóz oranienburski zna z własnych kilkunastogodniowych obserwacji. Każdy zauważy, że dobrze go poznał.

OBÓZ.

Obóz koncentracyjny w Oranienburgu leży na terenie od lat już bezczynnej fabryki koncernu Scheringa-Kahlbauma. Z hal maszynowej, czterech dużych sklepów, połączonych ze sobą korytarzem, utworzono „sypialnię” dla internowanych. Śpią na słomie, rozrzuconej na płytach kamiennych. Poprzez dziurawy dach przecieka deszcz na słomę, którą się rzadko kiedy odnawia: więźniowie śpią na gnijącej słomie.

Obok hali fabrycznej znajduje się czteropiętrowy budynek administracyjny, tam są kwatery straży S. A., biura oraz „pokój przesłuchań” komendanta obozu.

Wielki dziedziniec i coś w rodzaju łak oddzielone drutem kolczastym otaczają oba budynki. Wydostać się można tylko wielką bramą podwójną, strzeżoną przez uzbrojone posterunki S. A. tak wewnątrz, jak i zewnątrz. Nocami czuwa straż S. A. wewnątrz lokalu, przeznaczonego na noclegi oraz umieszczone na dachach, reflektory rzucają światło na cały budynek. O ucieczce nawet pomyśleć nie można. Kogo w Oranienburgu „zaszłachetniono podczas ucieczki”, tego prosto zamordowano.

W tylnej części dziedzińca umieszczono „przyrządy gimnastyczne”: drążek, ścianka drewniana, nasyp z piasku a wreszcie rów szeroki na 5 metrów a głęboki na 7. Wypełniony nieczystościami, przez który przedostać się można na cienkim, śliskim piasku. Gdy się ktoś ze straży nudzi, urządza gimnastykę dla oddziału internowanych. Przed każdym z przyrządów ustawiają się ludzie S. A., którzy pomagają kulakami i kopniakami, gdy aresztowany nie tak prędko, nie wedle przepisów pokonywać trudności.

Część dziedzińca obejmująca 30 metrów kwadratów, oddzielono sztandarami. Jest to miejsce izolowane dla żydowskich aresztantów, którym rozporządzenie komendanta obozu pod karą zakazało „rozmowy z chrześcijaninami”.

Obok ustępów, odwiedzanych dziennie przez przeszło 2.500 ludzi, znajdują się t. zw. „bunkry” — cele karne obozu koncentracyjnego. Są to dawne wychodki, które zapomocą przymocowanej deski adaptowano do nowych celów, o powierzchni półtora metra kwadrata i zupełnie ciemne. Więźniów, uznanych winnymi wobec władzy albo innej jakiegóż zbrodni, zasadza komendant obozu na kilkunastogodniowe przebywanie w „bunkrach”. Niekiedy więźniów trzymano w tych „bunkrach” przez 14 dni — trzymano ich przez 14 dni w straszliwie śmierdzących wychodkach, bez światła, a wypuszczano ich tylko na kilka minut podczas porannej obiadowej na wolność. Poła Heilmanna, byłego przywódcy frakcji socjalistycznej w sejmie pruskim zamknięto zaraz po odstawieniu go do Oranienburgu w jednym z takich „bunkrów”, z którego go nie wypuszczono jeszcze z końcem sierpnia. Nad Heilmannem wogóle w straszliwy sposób się znęcano. Tajna policja odstawia go do Oranienburgu razem z byłymi kierownikami berlińskiego radja. Zaraz po opuszczeniu obozu

przez urzędników, fotografów prasowych i dziennikarzy, których zaproszono do Oranienburgu na przyjęcie tych wybitnych więźniów, odprowadzono Heilmanna „dla przesłuchania” do budynku administracyjnego. Słyszano jego jęk i krzyki w całym obozie. Po godzinie wyłagali dwaj ludzie S. A. posła Heilmanna, którego twarz zalana była krwią, oczy zamknięte z powodu uderzeń pięściami. W tym stanie zamknięto w „bunkrze” Heilmanna, który nie emigrował i pozostał w swym starim mieszkaniu, aż go tajna policja aresztowała. Napewno powoli zadreczą go na śmierć.

Dla t. zw. „przesłuchania” Heilmanna przybyła do Oranienburga z Berlina specjalna komisja z komendantem S. S. Dalwegiem na czele.

WIĘZNIOWIE.

Aż do 1 czerwca było w Oranienburgu tylko 170 więźniów. Potem prawie codziennie przybywali nowi, aż w sierpniu wzrosła ilość internowanych do 2.400. Są to przeważnie robotnicy z Berlina i okolicy berlińskiej, częściowo też z Meklemburgu i z Anhaltu. Jako powód aresztowania podaje się prawie u wszystkich dawniejszą ich przynależność do socjalno-demokratycznej lub komunistycznej organizacji. Wielu robotników z powiatu oranienburskiego zawdzięcza swe internowanie denuncjacji byłego komunisty, nazwiskiem Beckmann — jedyne więźnia pośród 2.400, który w obozie koncentracyjnym „nawrócił się” i ze wszystkich sił obciąża byłych swoich towarzyszy. Tego Beckmanna demonstruje się dziennikarzom odwiedzającym obóz, jako dowód, że niektórzy więźniowie, zadowoleni z traktowania i wikt, nie chcą opuścić obozu koncentracyjnego i dobrowolnie tam przebywają. W rzeczywistości Beckmann nie ma odwagi przekroczyć bramy obozu, z obawy, że pociągną go do odpowiedzialności krewnej i przyjacieli jego ofiar. Komendant obozu wynagradzając zdradę wciągnął nawróconego więźnia do straży więziennej jako aspiranta na członka S. A. Inni robotnicy ko-

munistyczni zachowują się w wężeniu z wprost samobójczym heroizmem.

Obok pojedynczych robotników, których zupełnie przypadkowo i z niczem się nie łącząc, aresztowano na ślepo z milionów byłych członków partii socjalistycznej, internowano w Oranienburgu posłów do Reichstagu i sejmu. Do najstarszych więźniów należy socjalny demokratyczny poseł Gerhardt Seeger, którego się karze za działalność pacyfistyczną. Musiano go zaraz „postrzyżynach” — wszystkim więźniom goli się głowy — odstawić do szpitala: w kilku miejscach zadano mu na głowie dotkliwie rany. Specjalną grupę więźniów stanowią wychowankowie folwarku Wolzig obok Königswusterhausen, — gdzie „Der Israelitische Gemeindebund” wychowywał młodych ludzi na rolników. W ostatnich dniach maja zjawił się nocą oddział S. A. na farmie Wolzig dla przeprowadzenia rewizji; ludzie z S. A. mieli ze sobą karabin maszynowy i kilka pistoletów, które ukryli pod łózkami wychowanków i ich nauczycieli, by je potem „odnaleźć” jako „tajny skład broni”. Na podstawie tego odkrycia wywłaszczono farmę i uczyniono z niej podarunek dla „niemieckiego frontu pracy”. Nauczycieli przewieziono do twierdzy Spandau, 40 zaś wychowanków, chłopców między 14 a 18 rokiem życia, umieszczono w obozie koncentracyjnym w Oranienburgu. Jeden z nich, chłopczek 14-letni, musiał zjawiać się codziennie przy ranym apelu S. A. i recytować: „Jestem łotrem, uwiodłem niemiecką dziewczynę”. Poza tem są w Oranienburgu rozmaici ludzie z akademickim wykształceniem, między innymi adwokat Ludwik Löwy z Poczdamu, radca sądowy Hans Rosenthal z Alt-Landsberg, były nadburmistrz z Luckenwalde, radca z Rathenow i wielu innych. — Wreszcie byli kierownicy radja berlińskiego, dyktor Magnus, intendant Flesch, reżyser Alfred Braun. Ostatnim przekazuje się gorliwie najcięższe roboty, przede wszystkim dźwiganie kamieni. Do więźniów zaliczyć też należy czterech przywódców S. A. z Monachium, których aresztowano z powodu „buntu przeciwko Hitlerowi”. Z nimi obchodzą się w rekawiczkach. Umieszczono ich bowiem w osobnych, dobrze urządzonych pokojach w budynku administracyjnym, obok straży S. A., pozwala im się na wikt prywatny z restauracji i separuje się od reszty otoczenia.

Barbarzyńskie metody hitlerowców

(:) Berlin. (ZAT). W ostatnim numerze „Hakenkreuz-Banner”, który ukazuje się w Mannheim, zamieszczone są dwie fotografie dziewcząt chrześcijańskich, które spotkano na ulicy w towarzystwie młodzieńców żydowskich. Pismo domaga się, aby czytelnicy poznali owe niewiasty i ujawnili ich nazwiska.

Równocześnie pismo ogłasza nazwiska 10 niewiast niemieckich, które piętnuje za utrzymywanie stosunków z Żydami. Pismo hitlerowskie stwierdza, że te kobiety muszą wybierać między dwiema alternatywami: Wyemigrować do Palestyny lub poddać się sterylizacji.

(:) Berlin. (ZAT). Pismo narodowo-socjalistyczne „Die Wahrheit” wysuwa obecnie żądanie, aby rząd zmusił żydowskich kupców detalicznych do

czynienia tych samych zamówień u firm niemieckich, co przed reżimem hitlerowskim.

„Wahrheit” uskarża się następnie na to, że kupcy żydowscy zmniejszili swe zamówienia, co miało katastrofalne skutki dla wielu gałęzi przemysłu. Pismo przytacza szereg przykładów, że dostawcy niemieccy kupców żydowskich, którzy przed reżimem hitlerowskim zatrudniali 50 robotników, obecnie zatrudniają nie więcej niż 2. Pismo narodowo-socjalistyczne przemila przytem, iż jest to skutek bojkotu antyżydowskiego i oskarża detalistów Żydów o bojkot przemysłu niemieckiego.

„Wahrheit” ogłasza przytem długi spis firm żydowskich, które oskarża o bojkot antyniemiecki i domaga się, aby na drodze represji zmuszono te firmy do poczynienia większych zamówień w fabrykach niemieckich.

Upadek żydostwa niemieckiego

Berlin. — (ZAT). „Zentral-Verein Zeitung” ogłasza dane statystyczne, ilustrujące przewagę wieku starszego i spadek rozrodczości wśród Żydów niemieckich. Względnie nadmierny udział Żydów niemieckich w niektórych dziedzinach gospodarczych tłumaczy się częściowo również strukturą wieku ludności żydowskiej. Podczas gdy wśród ogółu ludności niemieckiej w r. 1925 było 25,7 proc. osób poniżej lat 15, zaś 18,17 proc. powyżej lat 50, wśród Żydów proporcja ta jest odwrotna. 18 proc. poniżej lat 15, zaś blisko 25 proc. powyżej lat 50. Z powodu poważnego spadku rozrodczości wśród Żydów, urodzenia żydowskie stanowią tylko pół proc. ogółu urodzeń, aczkolwiek Żydzi stanowią jeden proc. ogółu ludo-

ści. Na początku 1933 r. było przeszło 30 proc. Żydów powyżej lat 50.

Hitlerowcy łapią Żydów na ulicy — do filmu

Ś Oto wiadomość, która jest wprawdzie nieco spóźniona, ale niemniej charakterystyczna:

W piątek dnia 11 sierpnia b. r. zamknięto zupełnie Grenadierstrasse w Berlinie zamieszkiwaną jak wiadomo, przeważnie przez Żydów. Bojówki S. A. aresztowały młodych i starych Żydów i odstawły ich na dach domu pod numerem 10 tejże ulicy. Kolbami wymuszono na nich, by wy-

węśli czerwonomi szandarami i wykrzykiwali: „Hitler verrecke“.

Pocóż potrzebna była ta scena? Dla nowego filmu, poświęconego Horstowi Wesselowi. Do filmu tego potrzebny był też aktor, któryby grał rolę Żyda przewrotnego i nieczemnego. Nikt tej roli nie chciał grać. Znalazł się wreszcie aktor, który się poświęcił i zagrał tę rolę. Tym „poświęcającym się“ aktorem jest Hugo Döblin, brat znajdującego się obecnie na wygnaniu sławnego pisarza, Alfreda Döblina, którego dzieła spalone zostały na stosie.

Znajdują się więc jeszcze w Niemczech — poświęcający się Żydzi...

W jaki sposób Goebbels chce walczyć z neomaltuzjanizmem?

§ Zdaniem Goebbelsa kobieta niemiecka mało wydaje dzieci na świat. Wprawdzie stwierdził „Der Völkische Beobachter“, że stosunki w Niemczech z chwilą dojścia do władzy hitlerowców uległy pod tym względem znacznej poprawie ale to nie zadowala jeszcze ministra propagandy, który postanowił rozwinąć wielką propagandę, aby przekonać kobiety niemiecką że jej świętym obowiązkiem patriotycznym jest corocznie wydawać na świat potomstwo. Goebbels nie jest jednak tak naiwnym, by uważać samą tylko propagandę za dostateczny środek perswazji. I dlatego wystąpił z koncepcją, że należy przyjąć z pomocą małżeństwom, które mają dużo dzieci. Dobrze to powiedzieć, ale skąd wziąć pieniądze — wszak Rzesza niemiecka walczy rozpaczliwie z widmem wciąż wzrastającego i nieudolne przez hitlerizm maskowanego bezrobocia. Hitlerowski szef propagandy nie jest atoli człowiekiem pozbawionym pomysłów. I dlatego od razu znalazł środek: niemieckie towarzystwa wszelkiego rodzaju powinny dać dobry przykład i obniżyć wkładki członkowskie, opłacane przez ojców kilkunastu dzieci. Wątpię jednak, czy ten bałeczny pomysł będzie miał jakiegokolwiek powodzenie.

Zarzut hitleryzmu jest dla człowieka postępowego obrazą czci

§ Znany powieściopisarz niemiecki, Balder Olden, wydał niedawno niezwykle interesującą biografię straconego podczas wojny przez Anglików powstańca irlandzkiego, R. J. Casementa. Literacki sprawozdawca wiedzy „Tagu“, Hans Margulies, omawiając tę książkę, zarzucił autorowi że jeszcze przed objęciem władzy przez Hitlera „gleichschaltował się“ biografia Casementa jest bowiem demonstracją chorobliwego nacjonalizmu.

Balder Olden wystosował z Pragi, gdzie na wygnaniu przebywa, do redakcji „Tagu“ list, w którym bardzo ostro protestuje przeciwko krytyce Margulies, zaznaczając, że był członkiem Ligi Ochrony Praw Człowieka i Obywatela, był i jest szczerym demokratą i pacyfistą. W swej książce chciał właśnie wykazać, że Roger Casement nie był wcale nacjonalistą, lecz działał z pobudek humanistycznych i padł właśnie ofiarą swego humanizmu. Olden kończy swój list zapewnieniem, że byłby zaskarżył Margulies o obrazę, ponieważ nazwał go roznamiętnionym nacjonalistą, który się gleichschaltował, ale poinformowano go, że tego rodzaju skarga nie ma żadnych widoków powodzenia.

Hans Margulies przeprosił Baldera Oldena za nieporozumienie.

TOWARZYSTWO RATHENAU ROZWIĄZUJE SIĘ

§ Dnia 27 b. m. odbędzie się w Berlinie walne zebranie Towarzystwa Waltera Rathenau, na którym ma się uchwalić rozwiązanie Towarzystwa. Majątek przekazany ma być na cele dobroczynne. Wiadomość ta sprawia groteskowe wrażenie, które bowiem nie przypuszczał że jeszcze istnieje Towarzystwo Waltera Rathenau.

Jugosłowiański następca tronu ukończył 10 lat

(:) Jugosłowiański następca tronu odbiera defiladę z okazji 10-lecia jego urodzin.

Wydział rolniczy U. H. w Jerozolimie pod kierownictwem prof. Weizmanna

(:) Jerozolima. Na konferencji prasowej, która się tu odbyła, kanclerz Uniwersytetu Hebrajskiego dr L. L. Magnes zakomunikował, iż specjalnie powołana komisja zaproponowała prof. Einsteinowi załatwienie w sposób zadowalający jego postulatów odnośnie do Uniwersytetu Hebrajskiego. Stanowisko prof. Einsteina w tej sprawie nie jest jednak wyklarowane.

Pomimo trudności finansowych, oświadczył dr Magnes Uniwersytet Hebrajski rozwija się nieustannie.

Przystąpiono już do budowy nowych gmachów dla wydziału rolnego, na czele którego stać będzie dr. Weizmann.

Liczba studentów zależy od funduszy, jakie uniwersytet będzie dysponował.

Następca Arlosorowa

§ Wśród członków nowej Egzekutywy, wybranej na XVIII. Kongresie Sionistycznym, znalazł się także dotychczasowy sekretarz polityczny Egzekutywy Agencji Żydowskiej w Jerozolimie Mojżesz Czertok. Jest on najmłodszym członkiem Egzekutywy, a przytem jest to pierwszy Palestyńczyk w kierownictwie sionistycznym. Do Palestyny przybył Mojżesz Czertok z rodzicami przed 27 laty licząc zaledwie kilka lat. Ojciec jego, Jakób Czertok, jeden ze znanych chłowiek-sionistów, osiedlił się w roku 1906 w Palestynie, w charakterze młynarza, w czysto arabskiej wsi opodal Jerozolimy. W tem arabskim środowisku wychowywał się obecny szef depart. Agen. Żydowskiej. Kiedy utworzono pierwsze gimnazjum hebrajskie „Herzlija“ w Tel Awiwie, wstąpił M. Czertok do tego gimnazjum, w którym był najlepszym uczniem. W gimnazjum tel-awiwskim zdał maturę, jako jeden z pierwszych absolwentów tego zakładu, a potem udał się do Konstantynopola, gdzie rozpoczął studia prawnicze. Woi na przeszkodziła tym studiom, i Czertok musiał w charakterze oficera wojsk tureckich walczyć na rozmaitych frontach na Bliskim Wschodzie. W czasie wojskowej służby zapoznał się doskonale ze stosunkami na Wschodzie, poznał rozmaite języki ludów wschodnich, a nawet niektóre mało znane narzecza. Po wojnie światowej Czertok wyjechał na uniwersytet do Londynu gdzie ukończył wydział ekonomii politycznej. W Londynie ogłosił szereg naukowych prac z dziedziny politycznej. Po ukończeniu studiów, wrócił Czertok do Palestyny i przez pewien czas pracował w redakcji robotniczego organu „Dawar“. Kiedy organizacja robotnicza w Palestynie, po wypadkach w roku 1929, przystąpiła do wydawania pisma angielskiego celem poinformowania angielskiej opinii publicznej o sytuacji w Palestynie — powierzono Czertokowi redakcję tego organu, a Czertok w znakomity sposób wywiązał się ze zadania.

Czertok należy do najbardziej lubianych przywódców robotniczych w Palestynie. Jest on twórcą i przywódcą ruchu chalucego wśród uczniów szkół średnich w Palestynie, a chaluco- grupy tych uczniów, t. zw. chugim, są jego dziełem.

Czertok uchodzi za jednego z najlepszych znawców i fachowców w dziedzinie problemów arabskich i polityki Bliskiego Wschodu. Jest on poza tem znanym poliglota i włada doskonale językiem hebrajskim, arabskim, tureckim, francuskim, angielskim, rosyjskim, niemieckim i polskim, oraz kilkoma narzeczami wschodnemi.

Kiedy w roku 1931 bjp. Dr. Chaim Arlosorow obejmował polityczne kierownictwo Egzekutywy Sionistycznej w Palestynie, zażądał od Histadrut Haowam by Czertok stanął do dyspozycji departamentu politycznego. Od owego czasu Czertok w charakterze sekretarza Arlosorowa rozwijał wydatną działalność w dziedzinie polityki sionistycznej. — Cieszy się on także poza kregiem swoich towarzyszy partyjnych ogólnem uznaniem ze strony jiszuwu.

Miejsce Czertoka w sekretarjacie politycznym Egzekutywy Agencji Żydowskiej zajmie prawdopodobnie p. Medzini, znany dziennikarz i autor jednego dzieła o historii polityki żydowskiej w Palestynie w latach 1917—1927.

—ofo—

Kierownicze Władze Agencji Żydowskiej

(—) Dodatkowo do podanych w naszym piśmie nazwisk tow. Dra G. Terly i Ch. Heniga, którzy jako zastępcy członków A. C. wchodzi w skład Agencji Żydowskiej dla Palestyny komunikujemy jeszcze, że na Kongresie wybrano z Bloku Pracującego Palestyny:

Na członków Agencji Żydowskiej tt.: Dra J. chima Arnholda, Dra Benziona Katza i Salomona Wellnera;

na zastępców A. Z. tt.: N. Birnhacka, Dra Blumenfelda, Dra I. Böhma, Ch. Friedberga, Herzoga, M. Landera, M. J. Laufbahna.

Na członków Agencji Żydowskiej dla Palestyny wybrano: Dra J. M. i P. Nessla, Inż. J. R.

PULSA PASTA, ELIKSIR, i MYDEŁKO DO ZĘBÓW

Ozjasz Mahler

Jan III. Sobieski a Żydzi (Z okazji 250-lecia odsieczy Wiednia)

§ Kiedy przypatrzymy się galerii królów polskich, trudno nam będzie oprzeć się wrażeniu, że ci polscy panujący, którzy wielce się zasłużyli swemu narodowi i państwu, odnosili się do Żydów, zamieszkujących Koronę i Litwę z wielką życzliwością i sympatią. Pomijając względy fiskalne, oceniał należyte rolę, jaką Żydzi mogli odegrać w rozwoju handlu krajowego, we wywozie produktów rolnych, w powiększeniu dochodów skarbowych. Wszak królowie polscy, jak Kazimierz Wielki, Kazimierz Jagiellończyk, Zygmunt Stary i August, Stefan Batory, dobrze się przysłużyli Polsce, działawszy wiele czyto na polu gospodarczym, na ile polityki zagranicznej, czy też opromieniając oręż polski wielką sławą.

Do rzędu tych królów należy bezsprzecznie Jan III. Sobieski (1674—1696), który opromienił oręż polski niebywałym blaskiem poraż ostatni przed upadkiem państwa.

Jan III. Sobieski ur. w Olesku 17 sierpnia 1629 r., jako syn wybitnego parlamentarzysty, senatora i dyplomaty, Jakóba, prawnuk po kądzieli wielkiego hetmana Żółkiewskiego, odebrał staranne i głębokie wykształcenie w kraju i zagranicą. Ukończywszy Akademię krakowską, poznał Anglię, Niemcy, Turcję, w długich podróżach. Oto jak go charakteryzuje wybitny współczesny historyk polski: „Temperament ognisty, natura uczuciowa, bogata, umysł bystry i otwarty, żarliwy w wienze, lecz jak na swe czasy, swobodny w myśleniu, ogarniający wszystko — od spraw bałtyckich do czarnomorskich, od tajemnic dyplomacji do arkanów strategii i od filozofii, poezji, do handlu i agronomii, charakter rwał się do wielkich czynów i najlepszej sławy, mówca w gabinecie wykładowy, w senacie mąż stanu, a dostępny, w obozie popularny i chwytający za serce”.

W połowie XVII. stulecia wstrząsnęły Polską tragiczne wypadki, które równocześnie stanowią najkrwawszą kartę w dziejach Żydów polskich.

Bunt kozacki, najazdy szwedzkie i moskiewskie ciężko dotknęły ludność Polski, a najczęściej ludność żydowską. Na skutek masowych rzezi i emigracji ludność żydowska Rzeczypospolitej została zdziesiątkowana. Według obliczenia demografów i historyków żydowskich, ludność żydowska liczyła przeszło ćwierć miliona głów mniej, niż przed „potopem”. (W r. 1648 liczyła 450.000 głów a w r. 1676 około 182.400.)

Sytuacja gospodarcza Żydów pogarsza się bardzo znacznie w drugiej połowie XVII. wieku. Zniszczeni podczas burz wojennych zostają teraz wyrugowani z zajmowanych dotąd stanowisk gospodarczych, pozostała im jedynie dzierżawa propinacji u możnych panów. Dzisiaj lat trwająca pożoga wojenna, sprowadziła zdziwienie obywateli. Coraz częściej wybuchały ekscesy antyżydowskie, urządzone przez żaków i pospólstwo, zwane w aktach eufemistycznie „tumultami”. Raz poraż powstawały się oskarżenia na Litwie i w Koronie o mordy rytualne bezczeszczenia hostii i t. p.

Świecącą gwiazdą na mocno przyćmionym firmamencie życia żydowskiego był Sabataj Zwi, ale po jego zdemaskowaniu nastąpiło wśród mas wielkie rozczarowanie.

Na te nad wyraz smutne i ciężkie czasy przypada panowanie Jana III. Sobieskiego. Liberalnie usposobiony król, przychylny był osobiście Żydom. Nadawał im w swej rodzinnej Żółkwi przywileje. Swemu Żydowi Bezałelowi oddał w dzierżawę cła na Rusi, i szczególnie zaufaniem darzył lekarza nadwornego, Emanuela de Jona. Pod wpływem osobistego uroku króla Jana III. Sobieskiego powziął sejm (acz niechętny Żydom) uchwałę o zwalczaniu „tumultów” w miastach i polecił władzom miejskim surowo karać żaków, incjatorów ekscesów antyżydowskich. — Sejm przypominał władzom lokalnym, iż Żydzi podlegają tylko jurysdykcji królewskich wojewodów i starostów, a nie sądom i trybunałom miejskim.

Nie przeszkadza to jednak szlachcie w wydawaniu ustaw, zwróconych przeciwko Żydom. Na sejmie grodzieńskim (1693) żądają wprost od króla usunięcia Żyda Bezałela, za rzekome sprzeniewierzenie pieniędzy państwowych i lekceważące odnoszenie się do świętości katolickich. — Król jednak głuchy był na te żądania szlachty; jaknajostrożniej napiętnował bezzasadne zarzuty szlachty i Bezałela nie usunął.

W rok przed sławną odsieczą wiedeńską przyszło w Krakowie z błahiej przyczyny do gwałtownych „tumultów” na Rynku krakowskim podczas których Żydzi się dzielnie bronili. Król, dowiedziawszy się o tem, nakazał komisji, której przewodniczył biskup krakowski, przeprowadzić śledztwo, w wyniku którego prowodyrzy rozruchów zostali surowo ukarani.

W tym samym roku (1682) wybuchły „tumulty” we Wilnie, podczas których młodzież Akademii nieoczekiwanie stanęła po stronie Żydów. Na wiadomość o tych ekscesach skarcił król surowo Magistrat, przypominając mu obowiązki, jakie na nim ciąży. A kiedy się „tumulty” powtórzyły w r. 1687, zwrócił się Sobieski w dwóch listach do Magistratu z ostrymi wyrzutami, grożąc surowymi karami w razie powtórzenia się nadużyć. I rzeczywiście Żydzi wileńscy odetchnęli na pewien czas.

Jedyną ostoją skołatanego żydostwa polsko-litewskiego była szeroko zakrojona „autonomia kahalna” z „Wielkim Waadem” na czele. I do tej najwyższej instytucji żydostwa polskiego odnosił się król z wielką przychylnością i sympatią.

Pozytywne odnoszenie się króla do Żydów nie miało jednak większego wpływu na ogólną sytuację żydostwa polskiego. Przyczyny tego położenia należy szukać w coraz bardziej szerszej się reakcji w kraju i upadającej władzy królewskiej.

Zamówienia telefoniczne

na prenumeratę
„Nowego Dziennika”
zgłaszać można na Nr 102-79

„Nowy Dziennik”
dostarczony będzie
nauajutrz po zamówieniu

I. Festival krynicki

(Od naszego specjalnego korespondenta).

IV.

Krynica, 11 września.

(—) Festival krynicki zakończono na wesole, bo występami kabaretu pod wodzą Hanki Runowickiej i Ludwika Sempolińskiego. Zespół ten złożony ponadto z dobrej pary tanecznej: Irena Sobolówna i Eugenjusza Wojnara oraz Jerzego Sulimy—Jaszczoła wystąpił z dużym powodzeniem dwa razy w „Zaciszu” a raz w teatrze zdrojowym Orkanowy teatr regionalny pod kierunkiem Heleny Rytardowej wystawił w teatrze zdrojowym dwukrotnie sztukę Heleny i Jerzego Mieczysława Rytardów pt. „Podhale tańczy”. trzeciej zaś przedstawienie nie doszło do skutku podobno z powodu nadmiernych rozszew trupy. Ale jeszcze jedna impreza festivalowa zakończyła się niemile dla aranżerów, a mianowicie wieczór artystyczno-literacki z udziałem krytyka dr. Zbigniewa Grabowskiego i artystki teatru Narodowego p. Marji Gorczyńskiej. Pani Gorczyńska, która dnia poprzedniego wybrano na wieczorze w „Lwimgrodzie” królową festivalu, odmówiła w ostatniej chwili swego współudziału. Chciał ją wprowadzić zastąpić twórcą i głównym aranżerem festivalu red. M. Orlicz, proponując publiczności od czytanie ustępu ze swej książki, audytorjum jednak domagało się — i to nawet dość energicznie — zwrotu pieniędzy.

Orkanowy teatr regionalny wystawił — jak już wspominałem — sztukę z muzyką, śpiewem i tańcami pt. „Podhale tańczy”. Górali i górale, jakoteż autentyczna góralska muzyka Chotarskich przedstawiła w 3 aktach zwyczajnie obyczaj swej ziemi podhalańskiej. Dość well... W ba...

cowskim salisie”, „Wesele raubiecowego towarzysza”, w całość ciekawą i oryginalną. Na specjalną uwagę zasługuje akt trzeci z przedstawieniem weselem.

Zakończył się zatem I. Festival krynicki, albo raczej — jak tu ogólnie mówią — „Fest-kiwał”, a w tym wypadku, jak zresztą zwykle ma vox populi dużo racji. Pierwszy komunikat ad hoc zawiazanej spółki czy też komitetu głosił, że Festival „obejmuje różne dziedziny polskiego życia artystycznego, intelektualnego i sportowego... Muzyka, teatr, literatura, sztuki piękne, taniec, sport turystyka w najwybitniejszych swoich przejawach, z udziałem najlepszych przedstawicieli tych dziedzin, mają w konsekwentnym połączeniu atrakcji złożyć się na sumę wrażeń, które mają uczestnikom tego właśnie festivalu w jednym czasie, na jednym terenie, w skoncentrowanej formie dać to wszystko najznakomitsze, na co nieraz specjalnie trzeba szukać sposobności, aby głośną atrakcję bezpośrednio zobaczyć lub usłyszeć”.

Program rzeczywiście bardzo ładny i piękny, urzeczywistnienie jego odbiegało atoli dość daleko od projektu. Przedewszystkiem zauważyć należy, że aranżerowie, pochodzący wyłącznie z Warszawy, uważali — jak to jest zwyczajem mieszkańców stolicy — że jedynie i wyłącznie to miasto posiada „wszystko najznakomitsze” i że poza Warszawą wogóle nic więcej nie istnieje. Dlatego też sprowadzono wszystkich wykonawców, z jednym tylko wyjątkiem (prof. Jachimiec i prof. Muenzer) wyłącznie tylko z Warszawy, usuwając wszystkich — częstokroć nawet więcej niż „najznakomitszych” artystów, zamieszkujących prowincję. Poza tem nie zadano sobie nawet tyle trudu by ułożyć jakiś ogólny program względnie... przypadkowo nawinął... należałoby Festival raczej nazwać szereg warszawskich koncer-

tów, urządzonych w Krynicy Częściowem usprawiedliwieniem dla aranżerów jest krótki czas, jaki im stał do dyspozycji, uważam jednak, że raczej trzeba było z urzędzeniem festivalu poczekać do przyszłego sezonu i rzecz całą dokładnie przemyśleć i przygotować. O zupełnym braku należytego przygotowania świadczy trzęsąca najlepiej programy Filharmonii, które przy odrobinie dobrych chęci można było ułożyć nieco bardziej zajmująco i atrakcyjnie. Szereg zapowiadanych w pierwszych prospektach występów i imprez wogóle nie doszedł do skutku, faworyzowano natomiast niektórych artystów, którzy występowali po trzy a nawet i znacznie więcej razy. Zdziwienie ogólne wywołał też sposób reklamowania poszczególnych imprez. Dla jednych wystarczy musiała niewielka ilość małych afiszy, wywieśnionych zazwyczaj w dniu spektaklu, inni otrzymywali duże plachty afiszowe, specjalne wywieszki, zapowiedzi itp., ogłaszane na szereg dni naprzód.

Sport reprezentowany był tylko przez turniej tenisowy, teatr ograniczył się do występów trupy góralskiej, bo normalne przedstawienia teatru lwowskiego nie miały de facto nic wspólnego z Festiwalem (a co się stało z Schillerem?). O sztukach pięknych nie wspominało nawet, podobnie jak o turystyce a literatura zadowolić się musiała 2 i pół wieczorami. Wiele bardzo natomiast miejsca przeznaczono sztuce lekkiej, a więc kabaretom, tańcom i solowym występom artystów rewjowych. I znowu pytanie, czy to było zadaniem Festivalu.

Tak zatem przedstawia się w ogólnych zarysach bilans I. Festivalu krynickiego. Jest on — jak widać — nie bardzo dodatni, jeśli idzie o całość, gdyż poszczególni artyści spełnili na ogół i w miarę możliwości zadania, jakie im najlepiej. O ile zatem dojdzie wogóle do przedłożenia drugiego

PRZEGIĄD GOSPODARCZY

Koncesje monopolowe

(;) Organizacja handlu artykułami monopolowymi była bardzo często przedmiotem ostrej krytyki. Wskazywano, że produkcję i handel różnymi artykułami zmonopolizowano chyba nie w tym celu, aby pokrzywdzić pewną warstwę obywateli na korzyść warstwy innej, lecz jedynie w tym celu, aby zapewnić Skarbowi Państwa zwiększone dochody budżetowe. Można było ostatecznie zmonopolizować produkcję wyrobów alkoholowych, tytoniu i soli, ale zgoła niegospodarczem było ujęcie handlu temi artykułami w ramy monopolu.

W czasie, kiedy powstały monopole, najważniejszym problemem gospodarstwa społecznego był problem produkcji. Kwestja rozszerzenia produkcji stanowiła najważniejszy punkt zainteresowań ekonomistów i kół gospodarczych. Społeczeństwo kołysało się jeszcze na wzburzonych falach inflacji. Warsztaty produkcyjne nie zdążyły się jeszcze dzwignąć z zniszczenia wojennego. Towar był droższy, aniżeli pieniądz. Konsument poszukiwał producenta. Zadaniem kupca było nie wyszukanie konsumenta dla zbytu towarów, lecz poszukanie producenta dla konsumenta. Innemi słowy: kupiec nie był pośrednikiem między producentem a konsumentem, lecz pośrednikiem między konsumentem a producentem. Siła konsumcyjna społeczeństwa była pewną stałą wielkością, natomiast aparat produkcyjny i temsamem możliwości zaspokojenia popytu nie mogły się dostosować do potrzeb gospodarczych kraju. W takich warunkach zrodziło się antygospodarcze bo impresjonistyczne nastawienie naszych oficjalnych ekonomistów w odniesieniu do polityki sprzedażnej monopolu. Nastawienie to przyjmowało ówczesny stan przewagi popytu nad podażą, jako objaw stały, który nie ulegnie zmianie, a tembardziej odwróceniu. Ponieważ, — tak rozumowano, — konsument sam się zgłasza do kupca, ten zaś winien tylko szukać producenta, przeto, gdy producentem będzie monopol państwowy, czynności sprzedażne będą bardzo łatwe i proste. A przedewszystkiem uprzywilejowane. To też uważano sprzedaż wyrobów monopolowych od uzyskania specjalnej koncesji, którą przydzielało osobom wielce zasłużonym, związkom politycznym, inwalidom itp. Kupcy, trudniący się dotychczas sprzedażą tych artykułów poszli w odstawkę, bo przecież w owym czasie, w okresie poszukiwania konsumenta za producentem, czynności handlowe przy sprzedaży artykułów monopolowych były bardzo proste. Konsument sam się zgłaszał, bo szukał towaru, a producent, monopol państwowy, dostarczał towaru wbród

festiwalu na rok przyszły, to należy stanowczo już dziś przystąpić do prac przygotowawczych, w których bardzo czynny udział winny brać obok Zarządu zdrojowego, najpoważniejsi reprezentanci sztuki z całej Polski a nie tylko z Warszawy.

Szwankowała jednak także — i to zdaje się nawet najsilniej — sprawa ulg przyrzeczonych nabywcom karnetów. Z powodu braku dostatecznego porozumienia pomiędzy dyrekcją Festiwalu a Zarządem zdrojowym wyniki na tle zniżek bardzo silne nawet nieporozumienia, które tylko z dużym trudem dały się usunąć. „Klarneciści” — tak nazywano tu powszechnie posiadaczy karnetów — domagali się (na podstawie prospektów niezupełniej słusznie) znacznych zniżek, o których w Krynicy nikt nie wiedział. Lekarze twierdzili, że do nich w tej sprawie nikt się nie zwracał. W pensjonatach udzielano wprawdzie zniżek „klarnecistom” jednak przydzielano tylko wspólne napoje itp.

Festiwal zatem zakończył się, klarneciści opuścili dziś gremjalnie Krynice, gdyż w dniu dzisiejszym kończy się termin 70 proc. zniżek kolejowych, a nieliczna stosunkowo garstka kuracjuszy cieszy się, że koniec „Festkiwału”, bo pogoda — jak zresztą zapowiadano — ustaliła się z chwilą zakończenia festiwalu i słonko uśmiecha się radośnie, spoglądając na prawdziwych kuracjuszy, którzy na deptaku, lub opalających się na Miesiasowej

Alfred Floka.

Z nastawieniem tem, jako bardzo symplistycznym, walczyliśmy bardzo długo. Wskazywaliśmy że okres poszukiwania konsumenta za producentem zaraz się skończy, bo przecież kiedyś aparat produkcyjny zostanie odbudowany i nastaną czasy normalniejsze. Tymczasem nastały czasy zanadto — normalne. Dziś nie konsument poszukuje producenta, ale producent goni za konsumentem, z przysłowiową świeczką w ręku. Dziś żyjemy w okresie deflacji, kiedy towarów jest wbród, a pieniędzy mało.

Rezultat? Monopole państwowe stoją z pełnemi składowiskami. Inwalidzi są ludźmi bardzo za służonymi, ale ich zasługi wojenne nie dają im jeszcze umiejętności kupieckich. Pułkownik X., właściciel hurtowni tytoniowej może być kawalerem dziesięciu orderów, a jednak nie musi umieć sprzedać butelki monopolówki. Monopole państwo we potrzebują dzisiaj konsumentów. Konsument ci chowają się w ukryciu. Nie przychozą już do producenta z pokorną prośbą o dostarczenie im towaru, lecz trzymają się zdaleka, skąd ich może wywabić jedynie sprytny i rzutki kupiec. Dziś kupiec znów jest pośrednikiem między producentem a konsumentem.

Jak zwykle, świadomość popełnionych błędów przechodzi dopiero po pewnym czasie. W okresie powstawania monopolów państwowych i organizacji sprzedaży artykułów monopolowych, wskazywaliśmy zawsze, że monopole, tak jak każdy producent, nie mogą zrezygnować z pomocy kupca prywatnego i muszą swą politykę handlową oprzeć na zasadach czysto kupieckich. Nie zasłu-

Zmiany w ordynacji podatkowej

§ Prace nad nową ordynacją podatkową szybko posuwają się naprzód. Należy przypuszczać iż ordynacja ta wejdzie w życie już z dniem 1 stycznia 1934 r. o ile nie staną temu na przeszkodzie względy natury technicznej. Nowa ordynacja podatkowa ujednolajni sposób wymiaru i poboru wszystkich państwowych podatków.

Jak się dowiadujemy, nowy projekt kasuje zupełnie komisje szacunkowe, pozostawiając wymiar naczelnikom urzędów skarbowych.

Ulegną reorganizacji komisje odwoławcze, w których główny udział przypadnie przedstawicielom samorządu gospodarczego, organizacji zawodowych i t. d. Dla spraw podatku dochodowego i obrotowego będzie ta sama komisja odwoławcza, podzielona na 4 sekcje.

Splata zaległości podatkowych

§ Jak się dowiadujemy, projekt rozporządzenia p. Prezydenta o spłacie zaległości, narosłych przed 1 października r. 1931 został już opracowany. Mimo ewentualnych trudności, na jakie może napotkać realizacja zasady rozłożenia na raty zaległość z przed 1 października 1931 w stosunku do przedsiębiorstw przemysłowych handlowych, postanowiono w całej rozciągłości ten termin przysłać, pozostawiając dokonanie odpowiednich obliczeń administracji skarbowej. Jak słychać, projekt, dotyczący rozłożenia na raty zaległości podatkowych przewiduje rozróżnienie między sposobem spłaty tych zaległości przez rolników, a spłat ich przez przemysł i handel. Tak więc w stosunku do warsztatów rolnych rozłożenie tych zaległości na raty nastąpić ma automatycznie z chwilą wejścia w życie ustawy. Natomiast jeśli chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, to sprawa rozłożenia na raty zaległości podatkowych załatwiana będzie na mocy zgłoszenia indywidualnego. Naogół utrzymana została zasada rozłożenia zaległości podatkowych na raty na okres do lat 10-ciu, przy czem spłata następowałaby w ratach półrocznych.

gi i wpływy polityczne winny decydować przy doborze aparatu sprzedażnego monopolów państwowych, lecz umiejętności kupieckie, talent handlowy, spryt i energia kupca. Monopole nie powinny być instytucją dla nagradzania osobistości zasłużonych, lecz przedsiębiorstwami gospodarczymi, dostarczającymi skarbowi państwa dochodów. Dopiero dziś, po wielu latach, rząd zdaje sobie sprawę z poczynionych błędów. Jak już donosiliśmy, projektuje rząd gruntowną reorganizację całości polityki handlowej monopolu państwowych (nawet wiemy jedynie o monopolu tytoniowym i solnym) w tym sensie, że sprzedaż wyrobów monopolowych dokonywać się będzie bez przymusu koncesyjnego. Gdyby to zrobiono przed sześciu laty, inaczej by dziś wyglądały wpływy monopolowe. Ale tak już jest. Bismarck mawiał zawsze, że średnio inteligentni ludzie korzystają z doświadczeń własnych; bardzo inteligentni ludzie korzystają z doświadczeń cudzych. Nasza biurokracja ministerjalna musiała koniecznie korzystać z doświadczeń własnych. „Lehrgeld” zapłaciło całe społeczeństwo.

Musimy jednak zaznaczyć, że powiedzenie „nie wie lewica, co robi prawica” jest jeszcze ciągle aktualne w odniesieniu do polityki gospodarczej rządu. W chwili bowiem, gdy ministerstwo skarbu porzuca etatyzm w polityce handlowej i monopolu, przyjmuje go z otwartemi ramionami ministerstwo poczt i telegrafów. Administracja pocztowa trudnić się będzie sprzedażą tytoniu, papierosów i losów loteryjnych. Czy te dwa ministerstwa porozumiały się między sobą w sprawie polityki handlowej i czy pan premier, jako szef naczelny tych ministerstw naprawdę nie ma i przeciwko tym sprz-

VIR.

W sprawie zastrzeżenia prawa własności przy sprzedaży

§ W związku z ankietą w sprawie zastrzeżenia prawa własności przy sprzedaży, Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi wypowiedziała opinie, iż zastrzeżenie prawa własności celem jest tylko w wypadkach, gdy chodzi o zabezpieczenie praw sprzedaży dla obrotu rzeczami trudno zużywalnymi, nabywanymi przez konsumentów. Z tego też powodu zbędne jest wprowadzanie specjalnych przepisów do projektu prawa o zobowiązaniach. Z drugiej strony zastosowanie formy rejestrowego zastawu na ruchomościach należy uznać za zbędne, a nawet i niekorzystne dla pewności obrotu handlowego, gdyż niesolidne firmy mogłyby ewentualnie wykorzystać instytucję zastawu rejestrowego dla uprzywilejowania poszczególnych i niekiedy wręcz fikcyjnych wierzycieli. Poza tem wprowadzenie w życie ogólnego zastawu rejestrowego mogłoby w najbardziej ujemny sposób sparaliżować odbudowę warunków, sprzyjających rozwojowi kredytu wekslowego i otwartego. Dlatego też zgodnie z wielokrotnie już zajmowanym stanowiskiem, podzielonym przez Związek Izby Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi wypowiedziała się przeciwko odnośnej inowacji ustawodawczej.

PRAKTYCZNA WSKAZÓWKI.

(—) — Mamo, potrzeba mi trochę pieniędzy, nożę pomówisz z ojcem?

— Nie, moje dziecko, spróbuj sama. Wyjłże, wkrótce zamaż, przyda ci się wprawa.

(New Yorker).

ZNA SIĘ NA TEM.

(—) — A więc, doktorze, niech pan czeka na mnie o siódmej przy pawilonie.

— Zgoda, a kiedy pani przyjdzie?

(Le Rire).

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Wielka polityka małych ludzi

Los kahału lwowskiego zależy od personalnych pociągów na Ratuszu. — Kto będzie komisarzem rządowym?

(Od naszego korespondenta lwowskiego)

(;) Nikt w to nie uwierzy, a jednak tak jest. Los kahału we Lwowie, największej gminy żydowskiej Małopolski, zależy jedynie i wyłącznie od polityki personalnej, uprawianej na Ratuszu lwowskim.

Obecna kadencja kahału już dawno się skończyła. Na fotelach kahalnych mieli już od kilku miesięcy siedzieć inni ludzie. Wybory miały się odbyć jeszcze z początkiem bieżącego roku.

Ale, jak to zresztą było do przewidzenia, nikt z rządzącej klikki nie wysłał o rozpisanie nowych wyborów. Obecni władcy nie mieli zamiaru umożliwić innym objęcie steru w kahalie. Za dużo pracowali nad fałszowaniem wyniku wyborów, jeszcze więcej pieniędzy roztrwonili na agitację, aby z lekkim sercem rozpisali wybory, z których bezwzględnie wyszedłby zwycięsko przeciwnik, w tym wypadku blok narodowo-żydowski.

Dokładano więc wszelkich starań, aby decydujące czynniki nie naciskały i nie żądały wyborów. Pan pos. Jaeger, obecny prezes Rady kahalnej, w imieniu większości rządzącej zapewniał miarodajne sfery, że blok, przezeń reprezentowany nie życzy sobie wyborów.

Leż w samej grupie pos. Jaegera zaczęło się coś psuć. Jego najlepszy przyjaciel, wiceprezydent miasta p. Chajes, który dzięki p. Jaegerowi po dymisji prof. Allerhanda „wybrany” został prezesem zarządu żyd. gminy wyznaniowej, połączył się ze swoim dobroczyńcą i protektorem. Pogniewali się na śmierć. Bywały momenty, w których p. Jaeger odgrażał się, że się „nawet krew poleje”, o ile p. Chajes chciałby w gminie zrobić coś wbrew jego woli.

Walka ta przeniosła się rychło z ul. Bernsteina do Rynku, ze skromnej sali kahalnej do pięknej izby obrad Ratusza. Pos. Jaeger usiłował wykorzystać pewną niepomysłną sytuację dla prezydenta miasta Drojanowskiego, aby położyć Chajesa.

Chodziło wówczas o naczelnika departamentu budowlanego p. Olszewskiego, pupila prez. Drojanowskiego. Rada miejska większością głosów odrzuciła wniosek p. prezydenta w sprawie stabilizowania Olszewskiego. Część klubu BB., którego członkiem jest p. prezydent Drojanowski, głosowała przeciw niemu. A rej w opozycji prowadzili wiceprezydent miasta pos. Stroński (sanacja) i pos. Jaeger.

Prez. Drojanowski zrobił z tej sprawy kwestię zaufania. Sądono, że stary prezydent nie powróci już więcej na swoje stanowisko. Fotel prezydenta miasta obejmie pos. Stroński, który miał podobno przyrzec p. Jaegerowi i jego grupie rewanż. Pos. Jaeger zacierał ręce z zadowolenia. Był przekonany, że nowy prezydent rozwiąże kahał i zamianuje jego komisarzem rządowym.

Robiono politykę na wielką skalę, a tymczasem kasa kahalna była pusta. Urzędnikom załęgano z wypłatą pensyj. O wypłacie jakiegokolwiek subwencji nie było mowy. Żadnej akcji humanitarnej nie podjęto. Kasa zaliczkowa nie udzielała żadnych pożyczek. Biednym nie dawano zapomogi. Posiedzeń zarządu ani rady gminnej nie zwoływano.

Aż wreszcie nadszedł czas, kiedy trzeba było uchwalić budżet. Sądono, że chyba na uchwalenie budżetu zostanie zwołana sesja rady kahalnej. Ale pos. Jaeger nie spieszył się. I mimo, że od kilku miesięcy nie uchwalono nawet provizorium budżetowego, nie zwołano dotychczas sesji budżetowej.

Tymczasem prez. Drojanowski wrócił na swe dawne stanowisko. Nowo wytworzoną sytuację usiłował wykorzystać wiceprezydent miasta, a zarazem prezes kahału, p. Chajes przeciw Jaegerowi, czyniąc starania w kierunku rozwiązania żyd. gminy wyznaniowej i mianowania jednego ze swych zaufanych komisarzem rządowym. P. Jaeger jest jednak dobrym graczem politycznym. Widząc, że grunt pod nogami się pali, przepro-

sił się z Chajesem, przyrzekając poparcie Drojanowskiemu. Poświęcił nawet swego „najwaleczniejszego” sojusznika, prezesa stowarzyszenia drobnych kupców, p. Ornsteina, którego usunął z Ratusza, aby tylko zostać przy władzy.

I tak się dalej rzadziło kahalnym ku utrafficciu ludności. Ale wszystko ma swoje granice. Miarodajne czynniki nie mogły jednak pozwolić, aby latami całemu kahalowi nie miało uwalonego budżetu, a zwłaszcza gmina, której kadencja już dawno się skończyła. Polecono więc p. Jaegerowi najdalej w przeciągu dni 14 dni zwołać radę i uchwalić provizorium budżetowe. Prezes Rady ka-

halnej nie zastosował się jednak do tego polecenia z obawy, że gotów dostać wolną nieudolność, gdyż większość została rozbita. Między innymi z klubu popierającego obecną klikkę rządzącą wystąpił r. Ornstein, którego fotel na Ratuszu poświęcił Jaeger.

Wobec tego przejdąmy miasto — według kłanających pogłosek — ma w najbliższych dniach wydelegować do kahału referenta dla spraw żydowskich, p. Nissla, który ustali budżet, poczem Rada zostanie rozwiązana i mianowany będzie komisarz rządowy.

Kto będzie komisarzem rządowym — nie wiadomo. Wymienia się różne nazwiska, oczywiście tylko z żydowskiej grupy BB. Na to stanowisko wysuwają się kandydatury wiceprezydenta miasta Chajesa, dra Wassera, bankiera Ulmana, posła Jaegera i prezesa Związku Żyd. Kombatanów, adw. Zierlera. Jak słydać, największe szanse ma ten ostatni, dr. Zierler jest bowiem mile widziany w sferach miarodajnych. Mówi się nawet, że jest on następcą Jaegera nie tylko w radzie, ale również będzie nim w Sejmie.

Emo.

Co wykryło śledztwo w sprawie wielkiego włamania w Warszawie?

Sensacją dnia w Warszawie jest zuchwale włamanie dokonane do kasy kolejowej na stacji towarowej. Wkroczenie kasarzy, dzięki przebraniu za policjantów, na teren, strzeżony przez uzbrojonego wartownika, którego sterylizowano rewolwerami, wygląda wprost na scenę z sensacyjnego filmu amerykańskiego. Podobnego „wyczynu” zbrodnicy dawno nie notowano w stolicy. Według zeznań wartującego w Kasie woźnego Karolaka, do kasy zapukał jakiś mężczyzna w mundurze policjanta i na żądanie woźnego — okazał legitymację komisarzatu kolejowego. Karolak wpuścił go. Za rzekomym policjantem włągnęło jeszcze kilku napastników.

Kasarze rozpruli dwie kasy, z których zrabowali 30 tys. zł. w banknotach. Bilon w sumie około 4 tys. zostawili.

Ustalono, że Karolak został przez zuchwaleńców zmuszony do zażycia jakiegoś środka oszłamiającego, pod działaniem którego stracił przytomność. Przewieziony do szpitala Dzieciątka Jezus, Karolak po odzyskaniu przytomności, został poddany przesłuchaniu.

U swoich przełożonych Karolak cieszy się jak najlepszą opinią. Policja wszczęła drobia-

zgowie dochodzenie. Obie kasy, w których mieściły się kasy są fotografowane. Wszystkie znalezione ślady badane są przez daktyloskopa, który reji z nich odbitki.

Włamywacze mieli niewątpliwie współników pomiędzy służbą kolejową. Dochodzenie ma na celu ujawnienie ich.

Wyszedł na jaw ciekawy szczegół.

Franciszek Karolak nie jest zawodowym wartownikiem i służbę w tym charakterze pełnił dopiero trzy dni, zastępując wartownika Franciszka Malarczuka. Malarczyk, idąc w czwartek na służbę był napadnięty na ulicy, przez kilku nieznanych drabów. Pobity i poranny nożami nie mógł udać się na służbę. Ponieważ rezerwy wartowniczej kolej nie posiada, postanowiono powierzyć służbę robotnikowi Karolakowi z tej racji, że kiedyś pełnił służbę w policji. Nie ulega wątpliwości, że napad na zawodowego dozorcę Malarczuka i poranienie go nożami było dziełem tej samej bandy, która dokonała napadu, korzystając z tego, iż Karolak nie jest jeszcze należycie obeznany z przepisami bezpieczeństwa. Karolak zaniedbał przepisów w myśl których wolno wpuścić do lokalu kasowego po godzinach służbowych tylko głównego kasjera i zawiadowcę stacji.

Polski konsul w Tel Awiwie przybył do Warszawy

(!) Dr. Bernard Hausner, konsul polski w Tel Awiwie przybył w tych dniach do Warszawy. Wiza jego w Polsce ma charakter czysto urzędowy. Po krótkim pobycie w Warszawie, dr. Bernard Hausner uda się do Tel Awiwu.

370 imigrantów do Palestyny

(!) W dniu dzisiejszym wyjeżdża z Warszawy grupa 370 imigrantów do Palestyny. Imigranci wyjeżdżają specjalnym pociągiem do Konstanzy a stamtąd dnia 15 bm. okrętem do Hajfy. Większość imigrantów stanowią chłuchim.

Studenti żydowscy jako tragarze i kolporterzy uliczni

(!) Położenie materialne studentów żydowskich zdaje się z dnia na dzień trudniejsze.

Ostatnio zanotowano w Warszawie fakty, że kilku studentów żydowskich, z braku jakiegokolwiek innych możliwości zarobkowania, zwróciło się z prośbą o zarejestrowanie ich jako tragarzy. Prośbę uwzględniono i pewna ilość studentów żydowskich zajęta jest obecnie przy pracy tragarzkiej.

przy ul. Gęsiej i jako tragarze węgla.

Pozatem kilku studentów zajmuje się ulicznym kolportowaniem gazet. Studenti-kolporterzy noszą czapki agencji kolporterskich, z numerkami.

Gmina żydowska w Warszawie przeprowadza eksmisję

(!) W domach gminy żydowskiej w Warszawie ma być przeprowadzonych 12 eksmisyj, przyczem na bruk wyrzuci się 70 osób. Dookoła tych eksmisyj toczyła się przez dłuższy czas walka w gminie żydowskiej. Lokatorzy domów gminnych od kilku lat nie płacą już czynszu. Są to atoli w większości nędzarze, którzy trudnią się żebractwem i w ten sposób zarabiają na chleb.

KRONIKA BIELSKO-BIALSKA

WYBORY KAHALNE W DZIEDZICACH ZATWIERDZONE!

(—) Jak naszym czytelnikom wiadomo, sjonisci odnieśli wielkie zwycięstwo przy ostatnich wyborach kahalnych w Dziedzicach. Z 12 mandatów sjonistom przypadło 9. Przeciwno wybroniła protest tzw. „Partia Pracy”. Protest jednak przez Starostwo w Bielsku został odrzu-

ny, tak, że wybory uznane zostały jako prawomocne.

(—) **NOWY KIEROWNIK SZKOŁY ŻYDOWSKIEJ W BIELSKU.** Na miejsce ustępującego dyrektora Eugenjusza Kellnera, został powołany przez Zarząd Gminy żyd. w Bielsku na kierownika powszechnej szkoły żydowskiej w Bielsku, oraz zatwierdzony przez władze szkolne, p. prof. Mojżesz Hako z Przemyśla.

70-LECIE URODZIN onchodził w ub. tygodniu p. Alfred Wachtl, zasłużony, ceniony członek zarządu Gminy żydowskiej w Bielsku. Po mimo, że wybrany z ramienia niesjonistów, p. Wachtl potrafił podporządkować własne interesy partyjne interesom Gminy oraz wymaganiom współpracy. Niezatarcie wrażenie wywarło ostatnie jego wystąpienie przeciwko tendencjom własnego ugrupowania, zmierzającego do rozbicia kahału i temsamem do zlikwidowania autonomii żydowskiej. Szczególne zasługi położył p. Wachtl około administracji synagogi oraz w stow. „Chewra Kadisza” w Bielsku.

NOWY LOKAL „HITACHDUTU“. Otwarcie nowego okazałego 4-pokojowego lokalu SPP „Hitachdut” nastąpiło w ub. sobotę podczas uroczystego wieczorku. Lokal mieści się w Bielsku przy ul. Kazimierza Wielkiego 2, II p. (w dawnym gmachu Banku Eskontowego). — Sprawozdanie z przebiegu XVIII Kongresu Sjońskiego złożył tow. A. Mandelbaum dziś we środę o godz. 8:30 wiecz. w lokalu SPP „Hitachdut”.

Z MŁODEGO WIZA. Od 8-go do 16-go bm, urządziła org. „Młode Wizo” w Bielsku tydzień propagandowy. Wzywa się wszystkie dziewczęta żydowskie do wstąpienia w szeregi „Młodego Wiza”. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od 5 do 7 popoł. we własnym lokalu w Bielsku, przy ul. Kolejowej 19.

NA CEL OSIEDLENIA ŻYDÓW NIEMIECKICH W PALESTYNIE urządziła organizacja ogólnosjońska „Haszachar” w Bielsku wraz z lokalną komisją KKL w sobotę, 16-go bm., wielką akademię w sali Strzelnicy w Bielsku. Przedsprzedaż biletów (w biurze przy ul. Kolejowej 19 w Bielsku) — już się rozpoczęła.

STOW. „EZRA LECHALUCIM“ urządziło w ub. tygodniu publiczną kwestę na rzecz popierania aliji. Zbiórka przyniosła znaczną sumę w gotówce.

BIBLIOTEKA GMINY ŻYDOWSKIEJ W BIELSKU otwarta jest w poniedziałki, wtorki i czwartki od godz. 5 do 8 wieczorem, a mianowicie od 5 do 6 dla dzieci, a od 6 do 8 dla dorosłych.

Z KOMISJI KKL W BIELSKU. Posiedzenia lokalnej komisji KKL w Bielsku odbywają się co wtorek o godz. 8:30 wiecz. (a nie jak dotąd co poniedziałek).

TEGOROČNY WYNAJEM MIEJSC W SYNAGOGACH BIELSKA-BIAŁEJ odbywać się będzie: w Bielsku: w urzędzie kahałnym w dnie powszednie w godzinach przedpołudniowych, a oprócz tego w niedzielę, 17 bm., od godz. 9 do 12 przedp. w Białej: codziennie od godz. 12 do 14 w biurze kahałnym w Białej, ul. 11 Listopada 62.

WIADOMOŚCI SPORTOWE Z BIELSKA-BIAŁEJ

(.) **DZIEŃ PODOKRĘGU W BIELSKU.** Ub. niedziela poświęcona była na rzecz Podokręgu Bielskiego Piłki Nożnej. W Bielsku na boisku „Hakoahu” odbył się mecz międzymiastowy Kraków—Bielsko, który zakończył się zwycięstwem Krakowa 3:2 (2:1). Pozostałe zawody na rzecz Podokręgu miały następujące rezultaty: KS Leśniczyski Białą—DFC Sturm Bielsko 5:2 (1:1). — TS Białą Łapnik Old Boys—Prochaska 11 Bielsko 5:3 (1:1). — W Żywcu: Soła—Siła Makkabi 4:2, (2:1). Koszarawa—Czarni 4:1 (1:0). — W Dziadowie: Czarna RKS—BBSV Bielsko 3:1 (1:0), niesamowicie, lecz zasłużone zwycięstwo kombinowanej drużyny dziedzińskiej. — W Andrychowie: Beskid Andrychów—Hejnał Kęty 4:1 (0:1).

ZAWODY TENNISOWE Pogoń Katowice—Hakoahu Bielsko, rozegrane w ub. niedzielę w Bielsku, po ostatniej porażce Hakoahu w Katowicach 5:0 zakończyły się tym razem zdumiewającym zwycięstwem drużyny żydowskiej 7:4.

2TTN MARKABI BIELSKO urządzi w niedzielę, 17 bm., dwudniową wycieczkę we Pstrzy. Trasa prowadzi z Bielska do Cieszyńska—Sutowa—Schrońsko pod Hlebem (nocleg)—Stoh—Rasudec—Kraľovany—Cieszyn—Bielsko. Zbiórka uczestników 16 bm o godz. 13:30 na dworcu kolejowym w Bielsku. Odjazd o 13:42. Prowadzi p. Klein Koszt. około 20 zł. Legitymacja graniczna niezbędna. Tylko dla wytrwałych i wprawnych turystów.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

HANE: Nie skończyliśmy

ECHA ZE SWIMMA

Siedemnastu najbogatszych ludzi na świecie

*Według statystyk amerykańskich liczba milionerów w Stanach Zjednoczonych spadła w ostatnich trzech latach do 19.000 z poprzedniej liczby 43.000. We wszystkich krajach europejskich z wyjątkiem Francji zauważyć się dało to samo zjawisko — liczba milionerów zmniejsza się wydatnie.

Aczkolwiek kryzys przerzedził szeregi bogaczy, błędem byłoby mniemać, iż mała jest liczba tych, których majątki nie ucierpiały zupełnie od kryzysu.

W pierwszym rzędzie nababów światowych znajdują się maharadźowie hinduscy, najbogatsi ludzie na świecie. Za najbogatszego z nich uchodzi bawiący stale w Londynie Aga Khan. Majątek jego składa się przeważnie ze złota w sztabach i drogich kamieni, t. j. z walu, która ulega najmniejszym wahaniom. Prawie równie bogatym jak on jest Nizam Hajderabad, którego majątek w złocie i drogich kamieniach oceniają na 500 milj. dolarów. W czasie wojny pożyczył on Anglii w gotówce 50 milj. dolarów.

Wśród milionerów amerykańskich zajmują pierwsze miejsce Mellon, Ford i Rockefeller. Rockefeller podarował w ciągu swego życia 575 milionów dolarów na cele filantropijne i społeczno-naukowe. Były minister skarbu Mellon i jego brat posiadali przed wybuchem kryzysu około 200 milionów dolarów.

Perfumowane listy gwiazdy filmowej

(1) Miss Claire Windsor, piękna artystka filmowa z Los Angeles, ma nietylko prześliczne włosy i cudowne oczy, ale też i serce miękkie, spragnione miłości i tęskniące za — małżeństwem. Gdy więc pewnego dnia mr. Alfred Read, dobrze sytuowany bankier, złożył u jej stóp gorące wyznanie miłości, nie odepchnęła go piękna artystka, lecz pozwoliła mu się adorować, a nawet przez pewien czas przekonana była, że odwzajemnia jego uczucia. Nie wiedziała wówczas, że mister Read jest żonaty. A gdy się dowiedziała, także z nim nie zerwała, ponieważ uroczyście ją zapewniał, że ma zamiar z żoną się rozwieść i z nią się ożenić. Po pewnym czasie oboje doszli jednak do przekonania, że się właściwie nie kochają. Mr. Read nie tylko pogodził się ze swoją żoną, ale ofiarował jej listy gwiazdy filmowej z tem, by je natychmiast spaliła. Pani Read nie była kobietą, gdyby listów nie przeczytała. Po lekturze listów postanowiła pani Read listów nie spalić, lecz przeciwko pięknej artystce wystąpić z procesem o odszkodowanie w kwocie 20.000 dolarów. Doszło do procesu. Tak mr. Read jak miss Claire Windsor zapewniali, że ich romans należy już dawno do przeszłości, nie na wiele się im jednak to przydało, bo sąd postanowił przeczytać perfumowane listy pisane przez artystę do jej przyjaciela, który chciał się z nią ożenić. Los Angeles ma więc znowu swój skandal, który w dodatku się jeszcze nie zakończył, bo rozprawę odroczone dla przesłuchania świadków.

Romans pięknej Jessy Costello

(1) W małym mieście amerykańskim Salem, ukończono niedawno sensacyjny proces o morderstwo, który całą opinię publiczną Stanów Zjednoczonych utrzymywał w napięciu. Publiczność entuzjastycznie przyjęła wyrok uwalniający piękną 33-letnią Jessy Costello od oskarżenia otrucia swego męża. Tego samego wieczoru opuściła Jessy Costello swe miasto rodzinne Salem, by udać się do Nowego Jorku, gdzie została zaangażowana do variete.

Sprawa przedstawia się następująco: Kapłan straża pożarnej Williama Costello znaleziono pewnego dnia nieżywego na schodach jego mieszkania. Przeprowadzono obdukcję zwłok, która wykazała, że młody człowiek został otruty. Teraz zaistniały dla władz śledczych dwie możliwości: albo William Costello sam się otruił, albowet został otruty. Pierwsza możliwość zaraz odpadła, ponieważ okazało się, że Costello przed kilku dniami

Ford uchodził w Ameryce za najbogatszego człowieka, ale podczas kryzysu poniósł większe straty niż Rockefeller i Mellon. Majątek bankiera J. Pierponta Morgana oceniany jest na przeszło 200 milionów dolarów.

W Anglii największe fortuny znajdują się w rękach arystokracji rodowej. Księżę Westminster, do którego należy większa część City londyńskiej, zaliczany jest do najbogatszych w Anglii, a majątek jego wynosi do 40 milionów funtów szterlingów, tj. zgorą 1 miliard 200 milionów złotych.

We Francji do najbogatszych ludzi zaliczają się teraz Edward Rotszyld, Louis Dreyfuss, senor Patimo, mieszkający stale w Paryżu, właściciel kopalni cyny w Boliwji, oraz ormiaнин Sarris Gulbenkian, król naftowy.

W Niemczech do najbogatszych zaliczają się przemysłowcy Flick i Thyssen.

Najbogatsi ludzie na świecie tworzą razem grupę, liczącą siedemnaście osób. Należą do niej, Edel Ford, Henry Ford, Edward Rotszyld, księżę Westminster, Wilhelm II, maharadza Baroda, Nizam Hajdebaradu, Bazyli Zacharow, Simon Patimo, J. de Wendel (Creusot), Rockefeller starszy i młodszy, Louis Dreyfuss, Mellon i Thyssen. Ludzie ci mają taki majątek, że gdyby fortuny ich połączyć, to za tę sumę można by spłacić długi całego świata

mi nieważnił policję ubezpieczeniową, a nadto nie miał żadnych powodów do samobójstwa. Padło więc podejrzenie na żonę, że wysypała mu ejankali i w ten sposób go otrula. Żona zaprzeczała winie, wyjaśniając, że trucizna służyła tylko do tepienia szczurów, którą to akcję przeprowadzał sam jej mąż. Być też może, że mąż, który był chory, przez pomyłkę zamiast lekarstwa zażył truciznę. Ta jej właśnie obrona wydawała się mocno podejrzaną, ponieważ mąż zażywał wprawdzie lekarstwa, ale w stanie płynnym, a powtórne przesłuchanie świadków zeznało, że małżonkowie nie żyli ze sobą zbyt szczęśliwie.

Wtem pękła bomba: Przesłuchano m. in. młodego oficera policji Machona, który zeznał, że przed kilku miesiącami nawiązał stosunek z piękną Jessy i nie szczędził weale szczegółów, opisujących ten stosunek. Teraz władze śledcze miały już zamknięty łańcuch poszlak. Los oskarżonej był przypieczętowany.

Na arenę wystąpiły jednak amerykańskie związki kobiece, które przeprowadziły gwałtowną kampanię przeciwko niedyskretnemu oficerowi policji. Kampanja ta wydała swe owoce, podczas rozprawy tysiące kobiet oblegały gmach sądowy. Machona, który zjawił się jako świadek, omal nie zlynezcowano. Sędziowie przysięgli nie mieli odwagi zawyrokováć, że Jessy Costello jest winną morderstwa i wydali werdykt uniewinniający. W ten sposób Jessy Costello stała się — artystką kabaletową w Nowym Jorku.

Jubileusz zarazka cholery

(1) Przed 50-ciu laty — w roku 1883 — wybuchła w Egipcie znowu epidemia cholery. W miesiącach letnich tego roku wybrała się do Egiptu z ramienia niemieckiego urzędu zdrowia komisja lekarska, by zbadać w jaki sposób powstaje cholera. Na czele komisji stał dr. Robert Koch, który przed rokiem wslawił się odkryciem zarazka suchot. Trzej lekarze niemieccy po przybyciu do Kairu zabrali się natychmiast do pracy, która nie tylko była bardzo żmudna, ale też i bardzo niebezpieczna. Badali chorych po szpitalach, przeprowadzali obdukcje zwłok zmarłych na cholere, przeprowadzali tysiączne analizy. Wówczas jeszcze dokładnie nie wiadano, czym jest cholera i dlatego łatwo można było narazić się na niebezpieczeństwo choroby. We wrześniu 1883 odkrył wreszcie dr. Robert Koch pod mikroskopem zarazek cholery. Koch nazwał go „Kommabazillus”, ponieważ pod mikroskopem wyglądał ten zarazek jak małe, lutek przecinek. Z chwilą odkrycia zarazka otworzyła się droga do walki z tą straszną epidemią, która corocznie porwała tysiące ofiar. Drowi Kochowi udało się też wynaleźć serum przeciw cholere.

ZE SPORTU.

Zwycięzca w Mistrzostwach Lekkoatletycznych Związku „Makkabi“ zdobędzie Nagrodę Honorową „Nowego Dziennika“

Donieśliśmy już, iż w dniach 16 i 17 bm. odbędą się w Królewskiej Hucie zawody lekkoatletyczne klubów żydowskich o mistrzostwo Związku „Makkabi“, w ramach których zostało rozegrane pułk „Nowego Dziennika“. W szóstym z rozgrywek pułk został zdobyty przez Z. K. S. Makkabi-Kraków.

Do obecnych rozgrywek stają najsilniejsze kluby żydowskie w Polsce. Pomiędzy startu-

jącymi ujrzymy zawodniczek i zawodników Warszawy, Krakowa, Lwowa, Katowic, Bielska i szeregu innych ośrodków. Wyniki ich stać będą niechybnie na wysokim poziomie, ze względu na wyrównaną konkurencję.

Zawody będą się odbywały na wspaniałym stadionie w Królewskiej Hucie. Organizację ich przeprowadza Z. T. G. S. „Makkabi“ w Królewskiej Hucie.

LIPIŃSKI WYGRYWA III. BIEG DOOKOŁA POLSKI

W IX. etapie biegu kolarskiego dookoła Polski na trasie Lublin—Warszawa 160 klm. pierwszy przybył do mety na Dynasach Olecki, 2) Lipiński, 3) Moczulski, 4) Wasilewski, 14) Duda. — W ogólnej klasyfikacji po dziewięciu etapach na przestrzeni 1722 klm. bieg wygrał 1) Lipiński (Skoda), 2) Olecki (Legja), 3) Wasilewski (Świt), 4) Konopczyński (Świt), 5) Zieliński (Orkan), 6) Moczulski (WTC), 9) Duda (Garbarnia Kraków).

TRÓJMECZ LEKKOATLETYCZNY ŚLĄSK—ŁÓDŹ—KRAKÓW

(;) W odbytych w Łodzi zawodach lekkoatletycznych panów i pań powyższych trzech ośrodków zwyciężył faworyt Śląsk tak w konkurencji męskiej, jak żeńskiej, oraz ogólnej. Teamy Łodzi i Krakowa były osłabione. Zanolować warto nowy rekord polski Śmętkówniej w rzucie oszczepem 37.03 mtr. W klasyfikacji męskiej 1) Śląsk 204.5 pkt., 2) Kraków 126 pkt., 3) Łódź 111 pkt. — W klasyfikacji kobiecej 1) Śląsk 150 pkt., 2) Łódź 120 pkt., 3) Kraków 69 pkt. W ramach tych zawodów odbył się także mecz panów Kraków—Śląsk o pułk Miejskiego Komitetu WF Król. Huta, który zdobyła na własność reprezentacja Śląska po ośmioletniej rozgrywce, zwyciężając poraż piątą. Zaznaczyć jeszcze warto, że z zawodników Makkabi Kraków uzyskała Freiwaldówna dwa pierwsze miejsca w biegu 80 z płotkami (12.9 sek.) i w biegu na 90 mtr. (8.02 sek.), a Still w dysku również pierwsze miejsce 38.59 mtr. Niestety Gottliebówna i Glassnerówna nie startowały z powodu kontuzji, z powodu czego sztafeta panów Kraków przegrała do Śląska. W teamie Krakowa brakło nadto asów Nowaka, Nowosielskiego, Ropy.

WYNIKI PIŁKARSKIE KRAJOWE.

(—) Warszawa: Reprezentacja klubów robotniczych — Reprezentacja klubów A klasy 3:2, Legja — Gwiazda 5:1, Świt—Makkabi 2:1. — Lwów: Hasmonea—Lechja 2:1, Ukraina—H. Sokół 2:1. — Bielsko: Reprezentacja Krakowa—Reprezentacja Bielska 3:2. — Katowice: Amatorski—Naprzód Lipiny 2:0, Team powiatu Świętochłowice—Team powiatu Rybnik 2:1. — Tarnów: Tarnovia—Samson 4:1, 16 pp—Makkabi Jasło 7:1. — Równe: Hakoah (Równe)—Hasmonea (Kowel) 3:0, Team WKS i Hasmonea (Równe) — Makkabi Wilno 4:2. — Rzeszów: Resovia—Rewera Stanisławów 1:1. — Bydgoszcz: Gedanja — Polonja 3:3. — Kraków: Finał pułku Maratonu Wisła—Korona 1:0 po dogrywce Wisła zdobyła pułk Maratonu. — Łódź: Pozna—Łódź 4:3 (1:2). — Przemyśl: Przemyśl—Lwów 5:3 (1:2).

WYNIKI PIŁKARSKIE ZAGRANICZNE.

(—) Londyn: Arsenal—Westbromwich 3:1, Manchester City—Birmingham 1:0, Newcastle United—Blackburn Rovers 3:1, Portsmouth—Sunderland 0:0, Aston Villa—Sheffield Wednesday 1:0, Huddersfield Town—Chelsea 6:1 (1), Sheffield United—Leicester City 2:1, Arsenal—Manchester City 1:1, Aston Villa—Liverpool 4:2, Blackburn—Westbromwich 4:0, Sheffield Wednesday—Everton 3:2, Huddersfield Town—Leeds United 0:0, Tottenham—Leicester 3:1, Birmingham—Middlesborough 3:0, Newcastle United—Derby County 1:1, Sheffield United—Chelsea 4:1, Sunderland—Wolverhampton 0:1, Stoke City—Portsmouth 2:1. — Wiedeń: Hakoah—Austria 3:0 wielki sukces Hakoah nad zdobywcą Mitropacup i zwycięzcą Ambrosiana, Admira—Vienna 2:1, Rapid Donau 5:1, FC Wien — Sportklub 1:0. — Budapeszt: Ujpesti—Hungaria 3:0 (1) i FC S. 2:1, III Ker—Attila 4:3,

mie. Na mistrzostwach tenisowych USA zwyciężył on Gledhilla, następnym w potęgę Stieffena 6:2, 6:2, 6:2 i w czynie w finale niżej Wimbledon Crawforda (Australijczyk) po czwórce pięciosetowej walce 6:3, 11:12, 16, 6:9, 3:1. Z najlepszych wyników wymienimy tylko zwycięstw Gledhilla nad Parkerem, Albisona nad Van Rytem, Saloha nad Griffinem, Stieffena nad Turnbullem, Granta nad Vinesem, 11:11, 11:11 nad Salohem, Quista nad Albisonem, Steedena nad Leer i Crawforda nad Stieffensem.

(—) CRACOVIA gra definitywnie 13 h. z Rapidem we Wiedniu.

MECZ BOKSERSKI LKS (Grudziądz)—KS Kutajia Zdrój (Inowrocław) wygrał Inowrocław 9:7 pkt.

NA ZAWODACH KOLARSKICH ZA MOTORAMI W KALISZU zdarzyło się kilka nieszczęśliwych wypadków, zakończonych kontuzjami zawodników.

(—) MECZE LIGOWE Z 16 I 17 BM. Kraków: Wisła—LKS (sędzia p. Krajcarak), Pogoń—Legja, Warszawianka—Garbarnia, Warta—Czarni, 22 pp.—Podgórze

(—) PÓŁFINAŁY O WEJŚCIE DO LIGI: 17. 9. WKS Wilno—Naprzód w Lipinach, 21. 9. Polonja przemyska i Polonja warszawska w Przemyslu.

(—) LADOUMEGUE POKONAŁ LATWO FINA PURIEGO w biegu na 1000 mtr w Paryżu. Czas zwycięzcy 2,20,4 min. Pierwszy występ zawodowców biegaczy.

(—) NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W TURYNIE zwyciężyli w ogólnej klasyfikacji lekkoatleci 1) Niemcy, 2) Włosi, 3) Węgrzy, 4) Czechosłowacy, 5) Finowie. We waterpolo 1) Węgrzy, 2) Niemcy, 3) Włosi, 4) Belgowie, 5) Anglicy. W piłce nożnej sensacją było zwycięstwo Węgrów nad Włochami 1:0.

PERRY NAJLEPSZYM TENNISISTĄ ŚWIATA.

(—) Anglik Perry jest ciągle w bieżącej for-

Projekty dwóch gigantycznych tuneli

(—) Obecnie projektowane są budowy dwóch gigantycznych tuneli. I tak, przedstawiony na górnym zdjęciu Gibraltar połączony ma być podziemnym tunelem z wybrzeżem afrykańskim. W ten sposób uzyska Hiszpanja stałą komunikację z lądem afrykańskim, nie tracąc kontaktu ze swymi koloniami afrykańskimi, nawet w razie wojny i odcięcia jej drogi morskiej. Budowa tego tunelu potrwać ma 7 lat.

Na dolnym zdjęciu widok na Mont Blanc. Według planu rządu włoskiego ma być przeprowadzony tunel przez Mont Blanc. W ten sposób powstać ma czarna linia kolejowa, która połączy Włochy z Szwajcarią.

PRZEGLĄD RADJOWY

Nowe radjostacje w Polsce

DAJSZA ROZBUDOWA SIECI POLSKICH ROZGŁOSNI

„Polskie Radio” zrealizowawszy swój wielki projekt rozszerzenia sieci polskich rozgłośni i pokrycia całego kraju odbiorem detektorowym, dzięki wyniesieniu potężnej rozgłośni centralnej, nie zakończyło na tem swej akcji. Oto w pierwszych dniach grudnia r. b., a w każdym razie przed świętami Bożego Narodzenia, Poznań, który dotychczas rozporządzał rozgłośnią o słabej mocy, otrzyma nowoczesną silną stację. Rozgłośnia ta mieścić się będzie w Cytadeli Poznańskiej, przyczem przy budowie jej wykorzystane zostaną budynki oraz trzy 85-metrowe maszty dawnej radjostacji pocztowej.

PRZYSZŁA ROZGŁOSNIA POZNAŃSKA

Dotychczasowa rozgłośnia poznańska, ze względu na swoją słabą moc nie obejmowała zasięgiem detektorowym całego Województwa Poznańskiego. W myśl planów „Polskiego Radja” nowa rozgłośnia poznańska rozporządzać będzie mocą 16—17 KW., a więc będzie odpowiadała sile, a nawet nieco nią przewyższy, no wczesne rozgłośnie we Lwowie i Wilnie.

Konstrukcja nowej radjostacji poznańskiej odpowiadać będzie najnowszemu wymogom technicznemu, które dyktuje tak szybki i ogromny postęp dokonywany się w dziedzinie radjotechniki, dzięki czemu wymagania w stosunku do radjostacji stale wzrastają. Rozgło-

śnia poznańska pracować będzie precyzyjnie, zwłaszcza, pod względem jakości transmisji i stałości fali. Radjostacja poznańska otrzyma aparaturę zakładów Marconiego, zaś „Polskie Radjo” we własnym zakresie wykona montaż tej aparatury, przeróbkę budynków, przebudowę anteny, urządzeń w studjach, urządzeń chłodniczych, zmodernizowania amplifikatorów i t. p. W ten sposób okręg poznański posunie się pod względem rozwoju radjofonii dużymi krokami naprzód.

OSMA ROZGŁOSNIA POLSKA — TORUŃ.

Poza tem „Polskie Radjo” przewiduje uruchomienie w roku przyszłym radjostacji w prastarym Toruniu. Radjostacja ta posiadałaby mniej więcej moc odpowiadającą mocy nowej rozgłośni poznańskiej i obsługiwałaby okręg pomorski, który dotychczas korzystał bez pośrednio z rozgłośni rasyńskiej. Dzięki budowie rozgłośni w Toruniu, radjosluchacze pomorscy dysponować będą znacznie lepszym odbiorem, gdyż rozgłośnia toruńska posiadać będzie przypuszczalnie własny zasięg ponad 100 km.

Budowa dwóch nowych rozgłośni w Poznaniu i Toruniu jest niezmiernie ważnym krokiem „Polskiego Radja” w kierunku zapewnienia radjosluchaczom niektórych okręgów jak najlepszego odbioru radjowego.

Marconi przeprowadza nowe doświadczenia

Na ostatnim posiedzeniu wydziału naukowego Włoskiej Akademii Królewskiej senator Marconi zdał sprawę z najświeższych swych doświadczeń z ultra-krótkimi falami elektromagnetycznymi, tj. z falami, mierzącymi mniej, niż metr długości.

Doświadczenia te, dokonywane w ciągu lipca i sierpnia r. z. pomiędzy pracownią Marconiego urządzoną na jachcie „Elektra” a włoskimi stacjami nadbrzeżnymi, wykazały, że doniosłość fal ultrakrótkich nie ogranicza się do „geometrycznej odległości optycznej”, t. j. odległości takiej, pomiędzy aparatem odbiorczym a nadawczym, że z jednego można widzieć drugi, lecz, że sięga poza linję widnokręgu znacznie dalej, przewyżczając nawet przeszkody takie, jak wzgórza, lasy itd.

Słynny wynalazca wznowił doświadczenia te w r. b. w ciągu dni od 2-go do 6-go sierpnia używając fal długości zaledwie 60 centym., pomiędzy stacją nadawczą, umieszczoną w Santa Margherita (w Ligurji), na wysokości 38 m. a przyrządem odbiorczym, znajdującym się na wysokości 5 m. na jachcie „Electra”, krążącym wówczas po morzu Tyrreńskim.

Choć odległość optyczna pomiędzy wspomnianymi aparatami wynosi tylko 30 klm., to jednak otrzymywano na jachcie wyraźne sygnały telegraficzne i telefoniczne z Santa Margherita, gdy jacht znajdował się w odległości 150 klm. od tego miejsca, a więc w odległości pięciokrotnie przewyższającą odległość optyczną.

Komunikacja z odległości ponad 150 kilometrów, była już bardzo utrudniona z powodu niemożności dokładnego nastawiania na kołyszającym się i lawirującym jachcie aparatu odbiorczego tak, aby ós jego znajdowała się prostopadle do osi aparatu nadawczego w Santa Margherita. W każdym jednak razie można było odbierać sygnały alfabetem Morse’a, choć niewy-

rażnie i z przerwami, jeszcze z odległości 255 klm.

W zakończeniu swego przemówienia senator Marconi dodał, że niebawem ogłosi sprawozdanie szczegółowe z tych doświadczeń.

Co się tyczy owych fal ultrakrótkich, to fale te posiadają ogromne znaczenie dla radjotelegrafji z tego względu, że biegną tylko w linii prostej pomiędzy aparatem nadawczym a na-

Program stacyj radjofonicznych

ŚRODA, 13 WRZESNIA.

Kraków (312,8) 11,57 Sygnał, hejnał, 12,05 Płyty, 12,25 Przegląd prasy, komunikat meteorologiczny, 12,35 Płyty, 12,55 Dziennik południowy, 15—16 Płyty, w przerwach: komunikat gospodarczy, skrzynka P. K. O., 16 Koncert popularny z Cicchocinka, 17 Odczyt aktualny, 17,15 Pieśni góralskie w wyk. chóru górali pienińskich, 17,45 „W słaskich górach” — prof. dr. K. Simm, 18,05 Koncert kameralny w wyk. J. Kamińskiego (skrz.) i L. Boruńskiego (fort.): Mozart, Schumann, Debussy, 18,50 „Wspomnienia o śp. gen. Iwaszkiewicz” — dr. A. Schröder, 19,05 Rozmaitości, komunikaty, 19,10 Kwadrans literacki: „U Hetmana Sobieskiego” fragm. z pow. „Pan Wołodyjowski”, Sienkiewicza, 19,30 Transm. z Wiednia z sali Musikvereinu uroczystej akademji z okazji 250-jej rocznicy odsieczy Wiednia, 21 Koncert muzyki polskiej, dyr. Oziminski, A. Dobosz (tenor), L. Urstein (akomp.): Chopin, Żeleński, Nowowiejski, Moniuszko, Niewiadomski, Gall, Karłowicz, Noskowski, w przerwach: dziennik wieczorny, wiadomości bieżące, 22,25 Wiadomości sportowe, komunikat meteorologiczny i policyjny, 22,40 Muzyka taneczna.

Warszawa (1411,8) 7—8 Sygnał czasu, pieśń poranna, gimnastyka, płyty, dziennik poranny, chwila gospod. domowego, 11,57—23 p. Kraków.

Katowice (408,7) 7—8 p. Warszawa, 11,57—23 p. Kraków, 23 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Lwów (380,7) 7—8 p. Warszawa, 11,57—23 p. Kraków.

Rzym (411,2) 12, 17,15 Koncerty, 20,15 Wieczór muzyki lekkiej

Praga (488,6) 10,10, 11, 14,50 Koncerty, 19,35 Muzyka taneczna.

Wiedeń (518,1) 12, 13,10 Koncerty, 19,30 Uroczysta akademja, 20 Msza E-moll Brucknera, 21,45 Koncert popularny, 22,50 Muzyka taneczna.

stawionym odpowiednio aparatem odbiorczym, nie rozchodzą się zaś kołami współśrodkowymi na wszystkie strony, z czego wynika, że posługując się falami ultrakrótkimi można wysłać depesze do stacji odbiorczej, której aparat jest nastawiony w kierunku stacji nadawczej, bez obawy, aby depesze te były przechwycone przez inne stacje radjowe.

Oczywiście, fale ultrakrótkie mogą znaleźć duże zastosowanie w razie wojny, lub przesyłaniu tajnych komunikatów dyplomatycznych

Pogrzeb francuskiego ministra marynarki

Przy licznych udziałach ludności odbył się w Paryżu pogrzeb ministra marynarki Leygues. Na zdjęciu kondukt pogrzebowy mijający gmach parlamentu.

WRZESIEŃ

13

SRODA

22. IX. 1933

Wschód
słońca
4 m. 56Zachód
słońca
17 m. 44

Przemysłowcy i Rękodzielnicy żydowscy w sprawie Pożyczki Wewnętrznej

Związek Rękodzielników i Przemysłowców Żydowskich Województwa Krakowskiego i Stowarzyszenie Żydowskich Rękodzielników „Szorer Umonim” wydały następującą odezwę: Obywatele! Rękodzielnicy i Przemysłowcy Żydowscy!

Gospodarczo celowa polityka Rządu naszego daje nam pełną gwarancję od zgubnych wstrząsów i niebezpieczeństw, którym ulegały w ostatnich czasach kraje sąsiadujące z nami.

Jesteśmy świadkami niebywałych w historii przemian ekonomicznych i politycznych świata, widzimy, iż w kraju naszym mimo tego wszystkiego idzie ku lepszeniu.

Powoli, ale pewnie rozwija się nasze życie gospodarcze, a silna podstawa ekonomiczna daje nam zapewnienie spokojnej pracy w naszych warsztatach.

W myśl tych właśnie zasad rozpiął Rząd Rzeczypospolitej pożyczkę wewnętrzną na sumę 120 milionów złotych.

Doniosłości tej pożyczki dla rzeszy nie potrzebujemy tu motywować.

Ci, którzy przeżywali ciężkie chwile wiedzą najlepiej jak doniosła dla nich jest silna równowaga budżetowa Państwa, to też dziś kiedy Ojczyzna nasza wzywa stajemy w pierwszym szeregu.

Rękodzielnicy i Przemysłowcy! W tej doniosłej chwili nie powinno nikogo z nas zabraknąć, pamiętajmy, że przychodząc z pomocą Państwu, nie dajemy żadnej darowizny, lecz lokujemy część naszych oszczędności w pełnowartościowym dobrze oprocentowanym papierze państwowym.

Subskrybując pożyczkę wewnętrzną budujemy własną egzystencję.

Staniecie do apelu jako subskrybenci i propagujecie pożyczkę narodową.

Pociąg popularny do Bochni

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie organizuje w niedzielę dnia 17 bm.

WIELKI ZJAZD

z Krakowa i Tarnowa do Bochni na

UROCZYSTOŚCI OBCHODU 600-LEJ ROCZNICY KORONACJI KRÓLA KAZIMIERZA WIELKIEGO.

Cena przejazdu z Krakowa wzgl. Tarnowa do Bochni i z powrotem 240. Zakupiony bilet kolejowy upoważnia do jednorazowego przejazdu dowolnym pociągiem osobowym w 3-iej klasie tam i z powrotem w dniu 17 września 1933 r.

PROGRAM:

Dnia 17 bm. o godz. 10-tej rano uroczyste nabożeństwo. Po nabożeństwie manifestacyjny pochód pod pomnik Kazimierza Wielkiego, w którym wezmą udział przedstawiciele władz, grupy w historycznych strojach oraz organizacje wiejskie z wieńcami dożynkowymi. Popołudniu o godz. 3-iej na Stadionie popisy artystyczne zespołów wiejskich zakończone zabawą ludową.

Informacji udzielają i sprzedają bilety kolejowe w Krakowie: PBP. „Orbis” Rynek główny, Wagons-Lits-Cook ul. Sławkowska 12, Polski Związek Turystyczny ul. Szpitalna 36 i Kasa osobowa na dworcu kol., w Tarnowie: PBP. „Orbis” ul. Krakowska 13 i Kasa osobowa na dworcu kol.

— **DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK:** Rynek 22, ul. Florjańska 15, Karmelicka 23, Aleja 29 Listopada 5, ul. Dietla 76 i Kalwaryjska 27.

— **„ORANIENBURG”.** Na stronie 5-tej dzisiejszego numeru dajemy pierwszą część niezwykle ciekawej relacji o obozie koncentracyjnym w Oranienburgu. W numerze jutrzejszym zamieścimy dokończenie

Przygotowania do przyjazdu marszałka Piłsudskiego do Krakowa

(!) Pod przewodnictwem prezydenta m. Dr. Kaplickiego odbyła się pierwsza konferencja Zarządu miejskiego przy udziale delegatów zainteresowanych Władz wojskowych i cywilnych. Na konferencji przedyskutowano w ogólnych zarysach projekt programu obchodu, którego datę związano ściśle z zapowiedzianym przyjazdem do Krakowa p. Marszałka J. Piłsudskiego z początkiem października br. na rewję 12 pułków kawalerji. Szczegóły programu ustalać Władze wojskowe. Zarząd miejski projektuje triumfalny wjazd Marszałka do Krakowa i powitanie Gościa przez Reprezentację miasta i Obywatelstwo.

Centralnym punktem programu będzie wielka rewja kawalerji na Błoniach krakowskich. przewidziany jest wielki zjazd z całej Polski a zwłaszcza ze sąsiednich Województw pociągami nadzwyczajnymi. Zarząd miasta przewiduje budowę specjalnych trybun na Błoniach na kilkanaście tysięcy widzów.

— **WYJAZD TOW. IZRAELA BESTERA DO EREC IZRAEL.** Dziś we środę o godz. 19 wiecz. wyjeżdża tow. I. Bester do Palestyny drogą przez Lwów. Członkowie organizacji: Ceirej Mizrahi, Chaluc Mizrahi, Kibuc, Brurja, Haszomer Haddati zgrupują się na dworcu o godz. 6:30 wiecz.

— **CENY NA TARGU W KRAKOWIE** były wczoraj następujące: mleko niezbierane 1 litr 18—20 gr, śmietanka 50—60 gr, śmietana 1—1.20 zł, ser zwyczaj. 1 kg. 60—80 gr, masło deser. 3—3.20 zł, zwyczajne 2.30—2.40 zł, jaja św. szt. 7—8 gr, ziemniaki 1 kg. 7—8 gr, cebula 12—15 gr, pietruszka 10—12 gr, pomidory 25—30 gr, bób 1 litr 10—12 gr, jabłka komp. 1 kg. 30—50 gr, słowe 60—80 gr, gruszk. komp. 30—50 gr, deser. 90—1 zł sliwki kraj. 40—50 gr, węg. i bośn. 70—1 zł, ostryżyny 20—25 gr, kurczęta para 2—3.50 zł, kury sztuka 2.50—4 zł, kaczki 2—3.50 zł, gęsi 4—5.50 zł kuropatwy 50—1 zł.

(!) — **LICENCJONOWANIE OGIERÓW.** W myśl reskryptu Województwa krakowskiego z dn. 20 sierpnia b. r. odbędzie się dnia 18 bm. o godz. 8.30 rano na targowicy konskiej na Zabłociu w Krakowie licencjonowanie ogierów ponad 2 i pół roku liczących, a znajdujących się na obszarze Gminy miasta Krakowa. Wszystkie ogiery liczące ponad 2 i pół roku mają być w powyższym terminie i miejscu przedstawione Komisji Kwalifikacyjnej pod rygorem następstw przewidzianych ustawą Dz. U. Również mają być doprowadzone ogiery, które otrzymały świadectwa uznania kategorii I, z książeczkami wojskowymi, dokumentami rodowymi i rejestrami stanowienia klaczy.

W myśl art. 5 ogłoszonej wyżej ustawy ogiery licencjonowane, jak również zarejestrowane klacze zarodowe wolne są od przymusowego poboru do wojska oraz od wszelkich świadczeń podwodowych, właściciele zaś tychże korzystają z przywilejów wykonywania tych świadczeń podwodowych w gotówce zamiast w naturze.

(!) — **PRYGOUDA PAJĄKA W RESTAURACJI** Stanisławowi Pajakowi, zam. przy ul. Prokocimskiej Nr. 17 w restauracji „Jutrzenka” przy ul. Siennej skradziono 5 książek naukowych wartości 18 złotych.

(!) — **NIEPOŻADANI „KUPCY”.** Kazimierz Jaworski, zajęty w charakterze subiekta w sklepie Wandy Dzikowskiej przy ul. Zwierzynieckiej 15 (skład papieru) zgłosił do policji, że przyszło do sklepu dwóch nieznanymi osobnikami, z których jeden kupował blok, a drugi w tym czasie skradł z lady książkę ze znaczkami stemplowymi wartości 160 złotych.

(!) — **STARUSZEK SPADŁ Z WOZU.** Wojciech Kotowicz, lat 70, zam. przy ul. Kalwaryjskiej 68, woźnika, jadąc wozem załadowanym drzewem spadł z tegoż na ul. Krakusa, doznając lekkiego okaleczenia głowy. Wezwane pogotowie ratunkowe udzieliło mu pierwszej pomocy, oddając następnie opiece domowej.

(!) — **WÓZEK DO ODEBRANIA.** W VI. Komisariacie P. P. m. Krakowa znajduje się znaleziony na ulicy Grzegorzeckiej wózek dwukolowy, po odbiór którego prawny posiadacz może się zgłosić w każdej chwili.

FLORA Z ZANDERÓW
i **JAKOB SINGEROWIE**
ZASŁUBIENI DNIA 10 WRZEŚNIA 1933 r.

Z okazji zaślubin naszego skarbnika p. Hirscha Stepiła z Pilzna z p. Lolą Grünówną z Radomyśla Wielkiego — w uznaniu jego pracy dla naszego Stowarzyszenia — serdecznie gratuluje Zarząd bezproc. Kasy Pożyczk. „Gemla: Chasudlm” w Pilźnie.

3699kr

**BYWANY, CERATY, LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45**

Kamen i Wajslic chcą objąć teatr żydowski w Krakowie

(—) Dowiadujemy się, że świetni artyści Trupy wileńskiej Kamen i Wajslic wnieśli ofertę na ręce Żydowskiego Towarzystwa Teatralnego w Krakowie i chcą w nadchodzącym sezonie zimowym prowadzić nasz teatr żydowski w Krakowie. Któż nie zna Kamena i Wajslica? Pierwszy jest aktorem fenomenalnej skali możliwości artystycznych, o żywiołowym temperamentcie, ująłszy rzadką intuicją artystyczną, drugi jest artystą subtelny, pełnym szlachetnego patosu, szukającym wciąż nowych dróg ekspresji teatralnej. Obaj artyści byli filarami dawnej Trupy wileńskiej i swą działalnością waleśnie przyczynili się do jej wielkiego rozgłosu i sławy. Na ich barkach spoczywał wielki repertuar żydowski, który nazawsze pozostanie w historii teatru żydowskiego. Obecnie obaj świetni aktorzy żydowscy wnieśli swą ofertę. Żydowskie Towarzystwo Teatralne w Krakowie tę ofertę gorąco przywitało. W łonie Towarzystwa są jednak pewne trudności, które przezwyciężyć się musi, by zapewnić tak ważnej placówce kulturalnej dalszy żywot na poziomie wysokiego artysty.

W sobotę koncert Hermana Hornera!

(!) Jak się dowiadujemy, został Herman Horner, znakomity śpiewak żydowski, rodem z Rzeszowa, który w ciągu ostatnich lat występował w największych operach niemieckich a wskutek wypadków hitlerowskich opuścił Niemcy — obecnie zaangażowany do opery w Tel Awiwie. Liczni przyjaciele Hornera przyjmą z pewnością z największą satysfakcją do wiadomości, iż świetny śpiewak będzie mógł obecnie oddać niepospolity swój talent bezpośrednio sztuce i scenie żydowskiej.

Przed swym wyjazdem pożegna się Horner z publicznością krakowską w sobotę 16 bm. na koncercie w sali Bolońskiego.

„BALLADYNA” w teatrze Domu Żołnierza Polskiego

(!) Amatorski zespół Teatru Domu Żołnierza Polskiego rozpoczął swój sezon bohaterskim wprost wysiłkiem, wystawiając „Balladynę”. Wyśiłek się opłacił, ponieważ przedstawienie jest solidne, czemu się dziwić nie można. skoro jego ojcem chrzestnym jest znakomity reżyser i aktor Józef Sosnowski. Aktorzy grają dobrze, chociaż tu i ówdzie rzuca się w oczy brak rutyny i techniki aktorskiej. Naogół jednak śmiało stwierdzić można, że cały zespół stanął na wysokości zadania, zważywszy ciężkie warunki pracy i brak odpowiednich środków. Wyróżnić należy przedewszystkiem dobrą naszą znajomą p. Krajewską, która w roli matki wzruszała do łez chętnie wzruszać się dającą publiczność. B. Załucki jako Grabiec napewno publiczności najbardziej się podobał, był bowiem wystarczająco komiczny i w miarę rubaszny. P. Opol-ska, na której barkach spoczywał największy trud, nie tylko swą rolę udźwignęła, ale wydobyla z niej akcenty prawdziwego tragizmu i siły. Miła i pełna wdzięku Alina była p. Bystrzanowska. Piękna ilustracja muzyczna p. Geiera urozmaica przydługie nieco spektakl. Dekoracje staranne, choć szablonowe. W sumie: całkiem mile spędzony wieczór.

Ir-Ka.

JEDZIEMY DO GDYNY

na 1-sz. Ogólnopolski Zjazd Koleżeńskich i Żołnierzy Armii Polskiej we Francji i Włoszech. Mają one odbyć w dniach 17 i 18 września t.r.

Przejazd tam i z powrotem 3 kl. pociągów p.p. n. 24.20. Zniżki indywidualne z ważnością od 1-26 września oraz informacje i zapisy w Agencji „Wagons-Lits-Cook”, Kraków, Sławkowska 12, tel. 106-11.

KOMUNIKATY

— **PORADNIA WYCHOWAWCZA** przy Szkole Hebrajskiej (Brzozowa 5) jest czynna w bież. roku szkolnym w środy od 4-5 popoł. z wyjątkiem dni wolnych od nauki.

— **PRZEDSWIT HASZACHAR.** Rejestrację absolwentów gimn. przeprowadza codziennie sekretariat Związku ul. Dietla 81 parter — od godz. 8 do 9:30 wiecz. Uruchomiono już, jak zwykle, seminarja, bibliotekę i bogato zaopatrzoną czytelnię.

— **PRZYSZŁOŚĆ HEATID.** Dziś godz. 7:45 wiecz. zebranie członków.

— **POALE SION (z CSP)** urządza dziś w środę o godz. 8 wiecz. w lokalu własnym przy ul. Sarego 23 wielkie zebranie członków. Referuje tow. Henig o 18 Kongresie Sjonistycznym.

— **BEZPŁATNYCH PORAD PRAWNYCH** wszystkim urzędnikom prywatnym i pracownikom handlowym bez względu na przynależność organizacyjną udziela biuro porad prawnych Zw. Zaw. Żyd. Prac. Umysł. plac. WW. Świętych 8, I. p. codz. od godz. 20 do 21 (z wyjątkiem sobót i niedziel).

— **PRAWO NOSZENIA ODZNAKI P. O. S. Okr. Ośrodek WF.** przypomina, iż prawo noszenia odznaki P. O. S. wszystkich klas i stopni posiadają tylko te osoby, które odbyły wszystkie przepisane grupy ćwiczeń z pomyślnym wynikiem i posiadają świadectwa względnie zaświadczenia wyśławione przez Powiatowe Komitety lub Miejski Komitet WF. i PW. w Krakowie. Lotne kontrole będą sprawdzały pow. zarządzenie.

Z GIEŁDY

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 12. 9. 1933. Akcje utrzymane. Dolar chwiejny.

Papierzy procentowe: 5-proc. Poż. Konwersyjna 31.25-31.50, 3-proc. Poż. Budowlana 38.35.

Zebranie giełdowe zaznaczyło tendencję na ogół utrzymaną, zainteresowanie nieco żywsze. Bank Polski w poszukiwaniu, bez podaży. Z innych plac. Chodorów 91, 4-proc. Prem. Poż. dolarowa 43 i Zieloniewskiego 16.25, jednakowoż bez notowania. Rolison 3-proc. Poż. budowlana nieco mocniej i 5-proc. Poż. Konwersyjna bez zmiany ostatek papier w transakcji znaczącejmi pożyczkami.

Na pogodziu zupełny zastój.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania.

Na rynku walutowym, w obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja chwiejna. Kurs dolara w ciągu przedpołudnia ulegał ciągłym wahaniom/przy utrzymującym się nastroju niepewnym. Podatki na ogół dostateczna. W Krakowie dolar gotówkowy utrzymywał się na poziomie 6.30-6.36, ciekawie bankowo 6.30-6.35. Bank Polski płacił rano za dolara 6.28, podwyższając chwilowo do 6.38, poczem ponownie obniżył do 6.28. Z innych walut Funt szterling 28.50-28.90. Frank szwajcarski 172.50-173.25. Marka niemiecka gotówka 204-207.50, wypłata 212-213.25.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 12. 9. PAT. Akcje: Bank Polski 82, Kijewski 16, Lillpop 11.10. Pożyczki: 3-proc. budowlana 38 i pół, 4-proc. inwestycyjna 104 i trzy czw., 104 i pół, 5-proc. konwersyjna 53, 5-proc. kolejowa 47 i jedna czw., 4-proc. dolarowa 43, 48 i pół, 7-proc. stabilizacyjna 51.38, 51.63, 51.38, 52 i jedna czw., drobne 54 setki, 10-proc. kolejowa 182.

Dewizy: Belgja 124.73, 125.04, 124.42, Gdańsk 173.03, 173.06, 173, Londyn 28.82, 28.85, 29, 28.70, Nowy Jork 6.31, 6.35, 6.27, Nowy Jork teleg. 6.32, 6.36, 6.28, Paryż 35, 35.09, 34.91, Praga 26.50, 26.56, 26.44, Włochy 47.19, 47.42, 46.36, Berlin przy 213.25, niejednolita.

GIEŁDA POZNANSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 12. 9. 1933. Ceny transakcyjne: żyto 75 ton 14 i pół, 75 ton 14 i trzy czw., pszenica 15 ton 21 i pół, pszenica 15 ton 13. Ceny przeliczeniowe: żyto 75 ton na od-

Charlie Chaplin na wywczasach

(1) Znakomity artysta spędza wakacje na pokładzie swego jachtu, w towarzystwie swej pięknej małżonki Pauletty Godard oraz innych piękności z Hollywood.

Polacy zdobywcami pucharu Gordon-Benneta?

Balon „Kościszko” dotąd nieodnaleziony

(1) Nowy Jork, 12. 9. (PAT). Polski balon „Kościszko” przeleciał 812 mil, czyli równie 1300 km., a balon amerykański „Goodyer” 804.900 m. Załoga polska prawdopodobnie zdobędzie pierwszą nagrodę. Oficjalne wyniki zawodów o Puchar Gordon-Benneta znane będą dopiero w końcu tygodnia. Komisja lotnicza orzeknie o wynikach zawodów po zbadaniu barografów i ścisłym określeniu odległości. Jak się zdaje, załoga polska pobili również światowy rekord trwania lotu, który poprzednio wynosił 49 godzin. Dotychczas jednak nie wia-

domo dokładnie, ile czasu lotnicy polscy przebywali w powietrzu.

(1) Quebec, 12. 9. (PAT). Por. Burzyński odleciał wczoraj samolotem na poszukiwania balonu Kościszko, który wylądował — jak wiadomo — w dziewiczych lasach Kanady. Poszukiwania te jednak nie dały wyników i lotnik nocą wrócił do Quebec. Lotnicy polscy zamierzają skorzystać z usług traperów i przewodników. Balon po odnalezieniu go będzie odtransportowany do Quebec.

Ultimatum nowego prez. Kuby do strajkujących oficerów

(1) Nowy Jork, 12. 9. (R). W odpowiedzi na postawione przez 300 oficerów armii kubańskiej żądanie przywrócenia do władzy poprzedniego tymczasowego prezydenta Cespedesa, obecny prezydent San Martin wystosował do strajkujących oficerów, obłożonych w hotelu „National” ultimatum, w którym domaga się, aby oficerowie w przeciągu 36 godzin zgłosili się z odpowiednimi czynnikami rządowymi, celem otrzymania nowych instrukcji i warunków. Kto nie usłucha wezwania, zostanie wydalony z korpusu oficerskiego.

miennych warunkach 14 i pół do 14 i trzy czw., pszenica 20 i trzy czw. do 21 i jedna czw., mąka pszenna 35 i pół do 37 i jedna czw., otręby żytnie 8 i jedna czw. do 8 i trzy czw. Reszta bez zmian. Ogólne usposobienie spokojne.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 12. 9. PAT. Paryż 20.25, Londyn 16.70, Nowy Jork 3.65, Belgja 72.37 i pół, Włochy 27.27, Berlin 123.40, Wiedeń 72.78, noty 57.75, Praga 15.33 i pół, Warszawa 57.90, Bukareszt 3.08.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 11. 9. Otwarcie Dillonowska 69.375 Stabilizacyjna 71.50. Dolarowa 59.75. Warszawska 45. Śląska 46.50. Zamknięcie: Dillonowska 72. Stabilizacyjna nienotowana Dolarowa 59.25. Warszawska 45.50. Śląska nienotowana. Tendencja utrzymana.

DOLAR W OBROTACH PRYWATNYCH W WARSZAWIE

Warszawa, 12. 9. W dniu dzisiejszym dolar osiągnął kurs 6.31-6.30, przy tendencji chwiejnej.

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 12. 9. Cynk do 1.10. 16 3/4, ter. 17 1/2. Srebro 100 1/2, 100 1/2. Miedź 35 3/4-35 7/8.

Krytyka metod Dollfussa

(1) Paryż, 12. 9. (B). Wczorajsza mowa kancelarza austriackiego Dollfussa odbiła się w prasie francuskiej, głośnie cichem. Większość dzienników wyraża jednak obawę, że zrobień z Austrii państwa faszystowskiego będzie eksperymentem bardzo ryzykownym i w rezultacie ułatwi tylko Hitlerowi zdobycie Austrii. Wskazując na to niebezpieczeństwo „Echo de Paris” pisze, że wprowadzenie w Austrii czarnego faszystu oznaczałoby przygotowanie gruntu pod faszyzm brunatny. Nawet bardzo rozsądne zastosowanie faszystów miałyby w przyszłości doprowadzić do zwycięstwa hitlerizmu. Aby zapobiec zsunięciu się Austrii do Niemiec należałoby stworzyć silną solidarność państw naddunajskich. „Petit Journal” wskazując również na niebezpieczeństwo grożące samodzielności Austrii na wypadek wprowadzenia ustroju faszystowskiego przypomina przyrzeczenie złożone przez Dollfussa przed zawarciem układu w sprawie pożyczki, kiedy dr. Dollfuss zaręczał, że nie zmieni istniejącej konstytucji.

Dolar i funt

(1) Londyn, 12. 9. Na dzisiejszych rynkach dewizowych zaznaczyła się lekka niżka kursu dolara i funta. Dolar notowano w Londynie 4.58 i jedna czwarta, w Zurychu 3.69, w Paryżu 18.09 i w Amsterdamie 1.76 i pół. Funt angielski notowany był w Zurychu 18.70, w Paryżu 82.50 i w Amsterdamie 8.03.

(1) Warszawa, 12. 9. (Sin). Na dzisiejszej giełdzie zanotowano wyższy kurs dolara. Kurs dewizy wynosił 6.31, kabel 6.32. W obrotach prywatnych płacono 6.31, dolar złoty 9.01. Bank Polski płacił za banknoty dolarowe początkowo 6.33, potem 6.28.

min. 217 3/8-217 1/2. Banka 224 1/4, Straits 224 1/2. Ołów natychm 117.8. term. 121 1/4, miedź natychm. 35 3/4-35 7/8.

SWIĄTECZNY NUMER NOWEGO DZIENNIKA

ukaze się w zwiększonej objętości i podwójnym nakładzie

dnia 21 września br.

i zawierać będzie oprócz szeregu prac najwybitniejszych
sił publicystycznych literackich

ZWIĘKSZONY DZIAŁ INSERATOWY

Zamówienia do działu inseratów, przyjmuje **ADMINISTRACJA NOWEGO DZIENNIKA**, Kraków, Orzeszkowej 7. Telef. 102-79

Armja ludowa Szwajcarji

* „Każdy Szwajcar, obowiązany jest do służby w szeregach“, tak głosi prawo szwajcarskie. Milicja ludowa, zastępująca w Szwajcarii armję z poboru naskutek długiej tradycji i specyficznych warunków, wzrosła organicznie w ustrój państwa i odpowiada zupełnie stawianym jej przez obronę kraju wymogom.

Każdy kto zwiedza Szwajcarję musiał zwrócić uwagę na częstotliwość zbiórek i ćwiczeń wojskowych, które gromadzą zarówno młodzież jak i przedstawiciele starszej generacji. Wnie gdzieś, zwłaszcza widzi się na ulicach miast, miasteczek i osad większe i mniejsze grupy ludzi w różnym wieku, maszerujących z karabinem na ramieniu. Ludzie ci odbywają ćwiczenia zakrojone na szerszą skalę, uczą się strzelać, władać bronią różnego kalibru i typu, symulować atak i obronę przed nim etc. etc.

Mało kto z turystów zwiedzających Szwajcarję wie, iż każdy obywatel szwajcarski, czy to zwykły szeregowiec, czy oficer, posiada w domu całe kompletne umundurowanie i uzbrojenie, nie wyłączając nawet rynsztunku kawalerijskiego. W tych warunkach mobilizacja może być uskuteczniiona bardzo szybko.

Szwajcaria liczy cztery miliony mieszkań-
ców, tak, iż w razie potrzeby może ona wy-
stawić w pole około pół miliona dobrze wy-
ćwiczonych żołnierzy. Milicja ludowa składa
się z trzech klas według wieku szeregowiec-
ów: elity, tzw. „Auszug“, który obejmuje żołnie-
rzy liczących od 20 do 32 lat (w kawalerji tyl-
ko do 29 lat), co razem daje około 220.000 lu-
dzi, dalej z landwery, w skład której wcho-
dzą ludzie od 33 do 40 lat, co daje około 110.000
żołnierza, wreszcie z pospolitego ruszenia (od
41 do 48 lat) w liczbie około 100.000 żołnierzy.
Właściwą armję połową tworzy „Auszug“
oraz rezerwa, tj. razem zgórą 300.000 ludzi. Do
tej liczby dochodzą jeszcze oddziały trenów,

labory, służba kancelaryjna, sanitarna, techniczna, etc., co daje razem blisko 200.000 ludzi wraz z pospolitem ruszeniem.

Obowiązek służby w szeregach milicji obejmuje 29 lat dla szeregowców i 32 lata dla oficerów. Dwudziestoletni przechodzą kursy w szkole rekrutów. W piechocie i u saperów kurs wyszkolenia trwa 65 dni, w kawalerji, wraz z nauką jazdy konnej, 90 dni, w artylerji i lotnictwie — 75 dni. Rokrocznie około 25.000 ludzi podlega przeszkoleniu na kursach wojskowych. Po pierwszym zasadniczym kursie następuje jeszcze perjodycznie siedem kursów powtórnych, trwających dłużej lub krócej zależnie od gatunku broni; pozatem funkcjonują specjalne obozy szkolne dla lotników.

Opócz obligatoryjnej służby w szeregach istnieje jeszcze cały szereg Związków i stowarzyszeń, które troszczą się o wykształcenie fizyczne i wojskowe swoich członków. Działalność ta cieszy się poparciem zarówno Rady Związkowej jak i poszczególnych kantonów, które wyznaczają corocznie subsydia na ten cel, oraz broń i amunicję. Tak od 16 roku życia, otrzymują od rządu po 42 naboje i 5 franków na osobę, związki podoficerskie zaś, które dokształcają fachowo 7.000 młodych rekrutów, otrzymują po 24 franki rocznie na każdego wychowawcę, związki sportowe globalną sumę 1/3 miliona franków rocznie itd.

Milicja szwajcarska kosztuje państwo wcale nie taniej niż jakakolwiek inna armja stała, tak, iż względy oszczędnościowe nie odgrywają decydującej roli w utrzymaniu przez Szwajcarję dotychczasowej formy armji. Fachowcy europejscy przyznają milicji szwajcarskiej duże zalety, przyczem podkreślają oni, iż sprzęt wojenny i wyszkolenie techniczne znajdują się na poziomie, odpowiadającym współczesnym wymaganiom techniki i taktyki wojennej.

Odwrót, czy nowy podstęp?

Monachjum, 12. 9. Bawarski minister sprawiedliwości dr Franck wydał dziś prokuratorom generalnym w Bawarii zarządzenie, w którym wskazując na konieczność zapewnienia adwokatom swobodnego wykonywania zawodu poleca, aby wykonywanie obowiązków zawodowych umożliwione zostało także adwokatom niearyjskim, którzy dopuszczeni zostali do stanu adwokackiego.

Po katastrofie na Syberji

Moskwa, 12. 9. PAT. Dyrektor Filipowicz został przewieziony z miejsca katastrofy do najbliższego szpitala w miejscie Jagrin. Jutro o godzinie 4-tej rano sowiecka komisja wraz z sekretarzem poselstwa polskiego udaje się samolotem na miejsce katastrofy.

[illegible]

PO ZAMENIENIU KRONIKI KRAKOWCZIEJ.

Rada Partyina Org. S'v Shchitaj

(2) Egzekutywa Organizacji Śląskiej w Krakowie zwołuje posiedzenie Rady Krajowej org. Śląskiej zach. Małopolski i Śląska na niedzielę 17 lip. Obrady rozpoczną się o godz. 11-tej przedpołudniem. Na porządku dziennym: Sprawozdanie delegacji z XVIII Kongresu i dyskusja.

Przed wyborami kahalnymi w Krakowie

(1) Jak się dowiadujemy. Minister m. Krakowa jako władza nadzorcza wystosował w ostatnich dniach do aZrządu krakowskiej gminy żydowskiej pismo, w którym przypomina, że wedle ustawy o ustroju gmin żydowskich wygasa właśnie 4-letnia kadencja obecnych organów, wybranych w ciągu roku 1928. Pismo poleca wobec tego Zarządowi, by przystąpił bezzwłocznie do czynności przygotowawczych, związanych z wyborami, które winny być przeprowadzone najdalej w styczniu 1934 r. O ile zatem nie zajdzie coś nieprzewidzianego, doczekamy się wkrótce w Krakowie nowych wyborów kahalnych.

Wyrok w sprawie szajki złodziejskiej

(!) (rg) Wczoraj zapadł w sądzie krakowskim wyrok w procesie przeciw szajce złodzieji i paserów, którzy „działali“ w powiecie krakowskim.

I tak zostali zasądzeni Władysław Skubida na 4 lata, Józef Jajocha na 4 lata, Piotr Hysko na 1 rok, z czego połowę kary darowano mu na zasadzie amnestji, a wykonanie połowy kary zamieniono na 3 lata, Antoni Frasiak na 2 lata więzienia. Siedmiu paserów zasądzono na 6 miesięcy więzienia, z darowaniem kary na zasadzie amnestji.

COŚ DLA STARSZYCH PANÓW...

Chodzi tutaj o zawody kręglarskie, które odbyły się w Londynie, a których najmłodszym uczestnikiem liczył 65 lat.

Kto wygrał na loterii?

(!) **Warszawa, 12. 9. (Sin).** Dziś w piątym dniu ciągnięcia V klasy Loterii Państwowej padły większe wygrane na następujące numery: 50.000 zł. wygrał nr. 86.373. — 15.000 zł. nry: 51.839 142.528. — 10.000 zł. nry: 5.779 132.025. — 5.000 zł. nry: 9.281 31.422 43.210 53.611 61.978 62.127 53.611 95.431 107.294 108.767 101.737. — 2.000 zł. nry: 5.460 12.426 12.621 35.681 38.537 45.670 62.195 72.563 91.043 99.137 110.350 111.183 116.694 141.721 142.503 9.223 10.317 29.269 42.398 51.868 66.025 84.189 90.258 109.647 122.835 125.272 137.647 150.205.

Edmund Förster popełnił w swem mieszkaniu samobójstwo, pozabawiając się życia występkiem z rewolweru.

Biblioteka „Nowego Dziennika”

Chcąc likwidować pozostałe resztki nakładu, sprzedajemy naszym Czytelnikom następujące nasze wydawnictwa po znacznie niższej cenie:

OSIAS THON: Essays zur zionistischen Ideologie

Tom świetnych rozpraw naukowych pisał Dra Thon, poświęconych podstawom i zagadnieniom żydowskiego ruchu odrodzeniowego i kultury żydowskiej. Fundamentalne dzieło literatury sionistycznej! 333 stron. Luksusowe wydanie. Cena księgarska 20 zł., dla naszych Czytelników tylko

7 zł

Dokumenty polityki sionistycznej

Jedynе wydawnictwo w języku polskim, obejmujące wszystkie akty polityczne, odnoszące się do sionizmu i Palestyny, a więc: deklarację Balfoura, tekst mandatu palestyńskiego, Białą Księgę, oświadczenie Agencji Żydowskiej list Mac Donalda do prof. Weizmanna i t. d. — Niezbędne źródło do zrozumienia polityki Żydowskiej Siedziby Narodowej. — Cena księgarska zł. 1'20 dla naszych Czytelników

50 gr

WILHELM BERKELHAMMER: My i narody świata

Odczyt. — Problem historiozofii żydostwa, obecnie aktualniejszy, niż kiedykolwiek

30 gr

JOZEF DIAMENT: W ślepej uliczce

Agonia gospodarcza żydostwa, polskiego. — Jedyne źródło do poznania sytuacji ekonomicznej Żydów polskich. Autor w sposób obiektywny i rzeczowy, przy pomocy całego dostępnego materiału statystycznego zobrazował ruinę gospodarczą żydostwa polskiego, o której wiele się pisze i mówi, ale która w tej publikacji poraz pierwszy ujęta została syntetycznie w sposób publicystyczno - naukowy, jasno i w pełnym całości. Cena księgarska zł. 1'20, dla naszych Czytelników

50 gr

Do nabycia w Administracji „Nowego Dziennika”, Kraków, Orzeszkowej 7. Tel. 102-79. Konto P. K. O. 400.630.

Na przesyłkę pocztową dołączyć należy ad 1) zł. 1'20, ad 2—5 zł. 0'10.

Zdolny chazen

przyjmie posadę na okres świąt uroczystych
NOWY ROK I SADNY DZIEŃ.
Zgłoszenia: M. Guttman, Zakopane, Nowotarska 21

Maszyny do pisania, rachowania, powielacze, naprawia, czyści, konserwuje — mechanik specjalista

Edward Absler

Kraków, św. Gertrudy 12. Telefon 169 05

Wyprawy ślubne.

wyprawki ślubowe, elegancką bieliznę męską i damską i pościelową, wykonuje po cenach umiarkowanych pracownia „Ognisko Pracy” w Krakowie, ul. Stolarska 15, I. p. Zamówienia przyjmuje się codziennie między godz. 11—1, z wyjątkiem sobót. Tel. 158-21.

Konc. przez Kuratorium O. S. K.

Wieczorne Kursy Zawodowe dla Wychowawczyń Żyd.

przy Stow. „WIZO” w Krakowie.

Przedmioty: Język polski, judaistyka, nauka o dziecku, higiena, rysunek i praca ręczna, śpiew, wychowanie fizyczne. Praktyczny kurs gospodarstwa domowego. Praktyka w przedmiotach. WPISY od 6—15 września, codziennie z wyjątkiem sobót od godz. 3—6 popołudniu, przy ul. Lubież Nr. 24, I. piętro. Tel. 106-76

WSZELKIE ROBOTY MODNIARSKIE

wykonuje się najtaniej i ku największemu zadowoleniu Szan. Pań
w Zakładzie Modniarskim

FRANCISZKI SCHWARZOWY
Kraków, Krakowska 13, I. piętro (lewa ofic.)

WPISY

do szkoły zawodowej dla dziewcząt żyd. „Ognisko Pracy” w Krakowie ul. Stolarska 15 I. piętro
na nowo otwarty oddział krawiecko-bielizniarski

odbywający się codziennie w kancelarii szkoły między godz. 11—1, z wyjątkiem sobót. Do wpisów należy przynieść świadectwo ukończenia VII. kl. szkoły powszechnej — Tel. 158-21.

ETYKIETY FIRMOWE

jedwabne, półjedwabne oraz bawełniane dla fabryk konfekcji, bielizny, obuwia, salonów modniarskich, krawieckich i t. p.

poleca: B. Ohrenstein, Kraków XXII, Kalwaryjska 79

Społeczne Biuro Pośredn. Pracy

przy Stow. „WIZO” w Krakowie, urzęduje od 3 b. m. codziennie, z wyjątkiem sobót, między godz. 3—6 popołudniu, przy ul. Lubież 24, I. piętro. Tel. 106-76. Tamże przyjmuje się wszelkie zgłoszenia. 3595x

WOLNE POSADY

WIELKI browar ode, sprzedaż na Zakopane Nowy Targ, powiat Tarnobrzeg lub osobie uszczupkowanej, względnie mogącej dać gwarancję. Wymagana znajomość stosunków lokalnych w tej branży i posiadanie odpowiedniego lokalu na skład i lodownię. — Zgłoszenia pod „Browar” do Adm. „N. Dziennika”. 3675kr

MODNIARKA samodzielna na wyjazd do Rybnika poszukiwana od zaraz. Zgłoszenia pod „Dobre warunki” do Adm. „N. Dziennika”. 1871g

PANIENKI inteligentnej do 5-letniej dziewczynki poszukuje: Grzegorz, ok. 4 m. 12, między godziną 10—11. 3700kr

POSAD POSZUKUJE

POSZUKUJE zastępcę inkasa, lub posady przy jednej z gmin wyznaniowych — M. Guttman, Zakopane, ul. Nowotarska 21. 3629x

ZA OBIADY lub skromne wynagrodzenie udziela lekcji z zakresu szkół powszechnych i średnich słuchaczka flozofii, zdolna i rutynowana korepetytorka. Zgłoszenia pod „Korepetytorka” do Adm. „Now. Dziennika”. 1870bp

ROBOTY bielizniarskie nowe i naprawy przyjmuję do domu i poza domem: ul. Miodowa 35 m. 7. 3040x

NAUKA I WYCHOWANIE

3 SŁOWA pamiętać: „KURSY HANDLOWE FEINBERGA” (Stara wiśna 28). 3622x

STUDENTKA IV. r. filozofii rutynowa, silna i zdolna pedagog, obejmie lekcje ze wszystkich przedmiotów z zakresu szkół średnich, klas wyższych lub niższych, za skromnym wynagrodzeniem. Daje wszelką gwarancję. Zgłoszenia do Adm. „Now. Dziennika” pod „Rutynowana sja”. 1791g

NAJLEPSZE, NAJPIĘKNIEJSZE, CAŁODZIENNE „Przedszkole Twórcze” prof. Friedländera Sarego 1. 3648kr

RÓŻNE

GORSETY, BIUSTNIKI, pasy lecznicze i wszelkie naprawy w zakres gorsetarstwa wchodzące wykonuje. Kraków, Dietla 31 I. p. pracownia „Lady” właścicielka R. Wolf i C. Eichenbaum. 1849h

KURSY KROJU I SZYCIA dla Pań, oraz lekcje kroju i modelowania dla zaawansowanych w szyciu. Poradnia szycia, formy na miarę. Pracownię prowadzi nadal. Zgłoszenia: Józefa Lembergerówna, ul. Józefa Sarego 1/7. 1868

INŻYNIER emeryt, radca budownictwa, sumienny administrator, przyjmuje administrację wszelkiego rodzaju. Mam biuro handlowe, przemysłowe, budowlane, — przyjmuję spółnika lub odstąpię biuro i piękne mieszkanie 5 pokojowe. Wiadomość: tel. 135-11. 1866j

PRZEPISUJE na maszynie wszelkie podania, rękopisy i t. p. oraz odpowiada na pisma polsko-niemieckie, dyktando. Ceny bardzo niskie: Dietlow ska 36, II. piętro, oficyna na prawo, drzwi 29. 183x

LOKALE

Do wynajęcia sklep frontowy oraz pokój i piec kuchenny przy ul. Kraszewskiego 10. — Wiadomość: Kamera Szewska 27. 3273ki

POKÓJ elegancki, słoneczny, z osobnym wejściem, lepszym Panom (Panom) wynajmę: Augustjańska 10, m. 6. 1869g

PRZYJME pańkę na mieszkanie, z utrzymaniem, lub Lez. Wydać smaczne obiady po niższej cenie: Orzeszkowej 8 m. 16. 1841x

KUPNO

UŻYWANE popielnice kupię. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Korzystne”. 1832

SPRZEDAŻ

GORSETY według najnowszych modeli, bardzo wygodne, poleca: Netta Herowitz-Zimmermanowa, Kraków, Stralóm 27 w podwórku. — Ceny niskie. 3409

PRENUMERATA: w Krakowie na prow. miesięcznie zł. 6'00 kwartal. zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu „ „ 6'20 „ „ 19'60
Na prowincji z przesyłką pocztową „ „ 6'50 „ „ 19'80
Zagranicą z przesyłką pocztową „ „ 10'00 „ „ 30'00
NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie, także w niedzielę i dni poświ.

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona z tekstem i nadrukiem ma 6 łamów po 74 milim. — Strona z tekstem i nadrukiem ma 6 łamów po 67 milim. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1. strona 1'25. — Tekst 1' — Nadruki 0'75 — Za tekst 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10 — Czas 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%

Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr Wilhelm Berkehammer. Redakcja odpowiedzialna: Zyszyrd Moses. — Nowa Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orzeszkowej 7 pod zarządem Maksymiliana Podgórnego.